

Kroon van eer

“U moet opstaan voor iemand met grijze haren en eer bewijzen aan een oudere.

Uw God moet u vrezen.

Ik ben de HEERE.

Mei 2025

Familie maand

Erkenning

Mijn speciale dank gaat uit naar de vertalers, proeflezers, redacteurs, lay-out ontwerpers, uitgevers, Publishing Department van de Generale Conferentie en hun team. Dankzij hun inspanningen en uitstekende werk zullen de Gezinslezingen dit jaar in meer dan 35 talen vertaald worden.

“Ja, God zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave!”

(2 Korinthe 9:15).

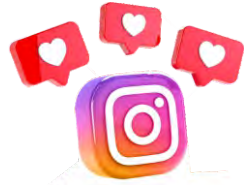
God zegene u verder.

**Directeur van de Gezinsafdeling van de Generale Conferentie,
Pastor Adalicio Fontes**

Revisión, traducción, diagramación, diseño y edición de contenido a cargo del Departamento de Familia de la Asociación General

Internationaal Zendingsgenootschap der Zevende Dags
Adventisten Reformatiebeweging.

625 West Avenue Cedartown, GA 30125, EE.UU.
Teléfono: (+1) 770-748 0077
E-mail: info@sda1844 | www.sda1844.org

Onze digitale kanalen

FAMILIAS CON JESÚS

Inhoud

Introductie	4
1. Waardig ouder worden	5
Sabbat, 3 mei	
Pastor Humberto Avellaneda - Colombia/USA	
2. Emotioneel verweesd zijn	11
Donderdag, 8 mei	
Pastor Habimelec Hernández - Venezuela/Chili	
3. Ik zal met je zijn	17
Vrijdag, 9 mei	
Zuster Elizabeth Cerdan - Spanje	
4. Het eren van onze ouders	23
Sabbat, 10 mei	
Zuster Carmen Dolores Perez - Spanje	
5. Het leven gaat door	28
Zondag, 11 mei	
Zuster Martha Angulo Macaros - Colombia	
6. Een erfenis voor de Heer	33
Sabbat, 17 mei	
Pastor Wesley A. Gomes - Brasilë/Spanje	
7. De gemeente en haar verantwoordelijkheid	40
Sabbat, 24 mei	
pastor Lencha Tekle Yadeta - Ethiopië	
8. Kroon van eer	45
Sabbat, 31 mei	
Pastor Adalicio Fontes de Souza - Brasilë/Portugal	

Inleiding

Elke rimpel vertelt een verhaal, elke blik draagt een les in zich, en elk gebaar belichaamt de wijsheid van een goed geleefd leven. Onze senioren zijn zoveel meer dan slechts markeringen van tijd; zij vormen het hart van onze families, de hoeders van onze gekoesterde tradities en de architecten van de paden die wij vandaag bewandelen.

Met deze lezingen wil de Gezinsafdeling niet alleen de behoeften van ouderen eren, maar ook de diepe band die wij met hen delen versterken. Wij hebben een morele verplichting—niet alleen als kinderen, familieleden of gemeenteleden—om hen niet alleen zorg te bieden, maar ook oprechte liefde en standvastig respect. We zullen ons verdiepen in de emoties die deze levensfase kenmerken: de dankbaarheid, de zorgen en de transformerende lessen die ons allemaal vormen tijdens deze reis.

Met oog op de toekomst reiken we waardevolle inzichten aan om uitdagingen te voorkomen, het welzijn te bevorderen en ervoor te zorgen dat onze ouderen met de waardigheid worden behandeld die zij verdienen. Zorgen voor onze senioren is niet slechts een plicht; het is een oprecht eerbetoon aan hun leven en een fundament voor een meer compassievolle toekomst.

Dit boekje is bedoeld voor iedereen—voor senioren en voor jou. Ons doel is om je te inspireren, je passie aan te wakkeren en te benadrukken dat in onze liefde voor ouderen de ware essentie van het leven schuilt—een levende weerspiegeling van het evangelie.

Deze lezingen, speciaal voorbereid voor 2025, zijn bedoeld om elke sabbat in mei met elkaar te delen. De Gezinsafdeling hoopt oprecht dat deze lezingen een bron van zegen zullen zijn voor elke gemeente en elk gezin.

Lezing 1
3 mei

Humberto Avellaneda
Colombia/USA

Waardig ouder worden

“Verwerp mij niet ten tijde van de ouderdom; verlaat mij niet nu mijn kracht vergaat...Ja, ook nu de ouderdom en grijsheid gekomen is – verlaat mij niet, o God, totdat ik deze generatie Uw sterke arm verkondigd heb, alle nakomelingen Uw macht..” (Psalm 71:9, 18).

De angst om oud te worden

Veel mannen en vrouwen ervaren, zelfs op jonge leeftijd, angst en depressie over ouder worden. Ze zien ouder worden als een verschrikkelijk lot. We moeten echter leren om waardig oud te worden.

Ouder worden is een voorrecht; het geeft ons de kans om elke dag ervaring, wijsheid en genade op te doen. Zoals staat geschreven: “En Jezus nam toe in wijsheid en in grootte en in genade bij God en de mensen..” (Lukas 2:52).

“David merkte op, dat hoewel het leven van sommigen in de kracht van hun jaren zich kenmerkte door rechtvaardigheid, deze op hoge leeftijd hun zelfbeheersing schenen te verliezen. Satan nam bezit van hun geest en maakte hen prikkelbaar en ontevreden...David was daar diep door geschokt; hij was wanhopig als hij vooruit zag naar de tijd van zijn ouderdom. Hij vreesde dat God hem zou verlaten en dat hij zich net zo ongelukkig zou voelen als andere bejaarde mensen, wier leven hij had nagegaan, en zo overgelaten worden aan de blaam van de vijanden des Heren. Onder deze last gebukt, bad hij uit het diepst van zijn hart: 'Verwerp mij niet in de tijd des ouderdoms; verlaat mij niet, terwijl mijn kracht vergaat.' —*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 174, 175.

Beste broeders en zusters, de Bijbel stelt ouder worden voor als een normaal en natuurlijk onderdeel van het leven in deze wereld. Er schuilt eer in het verouderingsproces, omdat het vaak gepaard gaat met meer wijsheid en ervaring. Spreuken 16:31 herinnert ons eraan: “Grijsheid is een sierlijke kroon, ze wordt gevonden op de weg van de gerechtigheid. Spreuken 20:29 zegt dan ook: “Het sieraad van jonge mannen is hun kracht, en de glorie van de ouderen is de grijsheid..” Ouder worden moet niet gezien worden als iets om bang voor te zijn, maar als iets om waardig oud te kunnen leren worden.

God wil dat we ons herinneren dat het leven kort is, snel komt en snel gaat. Jakobus 4:14 herinnert ons eraan: “u, die niet weet wat er morgen gebeuren zal, want hoe is uw leven? Het is immers een damp, die voor een korte tijd verschijnt en daarna verdwijnt.”

Hoe zit het met de schoonheid van de jeugd? Het is tijdelijk en uiteindelijk vluchtig: “Bevalligheid is bedrieglijk en schoonheid vergankelijk.” (Spreuken 31:30, eerste gedeelte). De apostel Petrus vergelijkt onze levens met het gras van het veld: “Want alle vlees is als gras en al de heerlijkheid van de mens is als een bloem in het gras. Het gras is verdord en zijn bloem is afgevallen..” (1 Petrus 1:24).

Naarmate we ouder worden, worden de uiterlijke veranderingen aan ons lichaam duidelijker - zoals rimpels, donkere kringen en kraaienpootjes in het gezicht, maar ook een toegenomen slaphuid in de buik, benen en armen. Deze veranderingen kunnen leiden tot gevoelens van ontevredenheid als je in de spiegel kijkt. Het wordt steeds belangrijker om een gezonde levensstijl aan te nemen, waaronder regelmatige lichaamsbeweging en een evenwichtig dieet, om het lichaam gespierd en gezond te houden. Het is essentieel om je voor te bereiden op de veranderingen die het ouder worden met zich meebrengt. Uiteindelijk is het belangrijkste om open te staan voor deze veranderingen en te erkennen dat ouder worden deel uitmaakt van het leven.

Als we ouder worden, kan de wijsheid die we door levenservaringen opdoen ons krachtiger en sterker maken. Dit is een kans om na te denken over ons leven en de ervaringen te kiezen die ons helpen om ons beste zelf te kunnen worden. Ouder worden is een natuurlijk, geleidelijk, continu en onomkeerbaar proces van biologische veranderingen in de loop van de tijd, maar het wordt ook beïnvloed door historische, culturele en sociaaleconomische factoren.

Wees niet bang om ouder te worden; denk in plaats daarvan aan degenen die te vroeg het leven hebben gelaten en nooit de kans hebben gehad om te leven, te delen of te genieten. Je bent een kind van God, vervuld van zegeningen en je hebt de hoop op het eeuwige leven. Hoewel we allemaal te maken krijgen met het onvermijdelijke proces van ouder worden, kan de manier waarop we deze cruciale fase benaderen zowel onszelf als de mensen om ons heen aanzienlijk beïnvloeden.

Hier zijn enkele belangrijke aspecten die je moet overwegen om waardig ouder te worden:

1. **Psalmen 118:24 herinnert ons eraan:** “Dit is de dag die de HEERE gemaakt heeft, laten wij op deze dag ons verheugen en verblijd zijn.” Het aannemen van een houding van dankbaarheid en vreugde voor elke nieuwe dag en levensfase kan ons perspectief veranderen en ons helpen om uitdagingen met optimisme tegemoet te treden.

2. **De Bijbel moedigt ons aan om wijsheid te zoeken en die met anderen te delen.** Spreuken 1:7 zegt: “De vreze des HEEREN is het beginsel van de kennis, dwazen verachten wijsheid en vermaning.” Door gul onze ervaringen en kennis te delen, kunnen we het leven van de mensen om ons heen positief beïnvloeden.

3. **Jezus leerde ons barmhartig te zijn, zoals vermeld in Lukas 6:36:** “Wees dan barmhartig, zoals ook uw Vader barmhartig is.” Door empathie en medeleven te tonen aan anderen, tonen we Gods liefde in daden en bouwen we betekenisvolle relaties op.

4. **Ons lichaam is een geschenk van God en het is van essentieel belang om er goed voor te zorgen.** 1 Korinthe 6:19 herinnert ons eraan: “Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent? Door voor onze fysieke en mentale gezondheid te zorgen, kunnen we anderen blijven dienen en van een bevredigend leven genieten.

5. **Galaten 6:5 vertelt ons:** “Want ieder zal zijn eigen pak dragen.” Door verantwoordelijkheid te nemen voor ons leven laten we zien dat we volwassen en sterk zijn. Als we zo onafhankelijk mogelijk worden naargelang onze mogelijkheden, kunnen we veel dingen bereiken op onze leeftijd.

6. **Het gezelschap en de steun van anderen zijn essentieel voor ons emotionele welzijn.** 1 Thessalonicenzen 5:11: “Bemoedig elkaar daarom, en bouw de één de ander op, zoals u trouwens al doet.” **Het cultiveren van betekenisvolle relaties brengt ons vreugde, troost en geestelijke opbouw.**

7. **De Bijbel roept ons op om anderen te dienen met vrijgevigheid en liefde.** Romeinen 12:6 zegt: “En nu hebben wij genadegaven, onderscheiden naar de genade die ons is gegeven.” Door bij te dragen aan het welzijn van onze kerk laten we een blijvende erfenis na en eren we Gods doel voor ons leven.

Doelen van het leven

Laten we altijd onthouden dat elke dag een kostbaar geschenk van de Heer is - een kans om liefde, wijsheid en mededogen te delen met de mensen om ons heen. Laten we vol vertrouwen voorwaarts gaan, wetende dat we geroepen zijn om een licht te zijn in het midden van de duisternis en om een blijvende erfenis van liefde achter te laten voor de generaties na ons.

Moge elke rimpel een getuigenis zijn van gedeelde glimlachen, elke grijze haar een herinnering aan verworven wijsheid en elke dag een kans om te leven met gratie en dankbaarheid. Waardig ouder worden is een reis van geestelijke en persoonlijke groei die ons leidt naar een nauwere relatie met God en een positieve impact op de wereld om ons heen.

Veel mensen zijn bezorgd, angstig of zelfs doodsbang om ouder te worden, vaak door de associaties met negatieve ervaringen zoals rimpels, grijs haar, vermoeidheid, geheugenverlies en pijn. Ongeacht onze gezondheid willen we allemaal waardig ouder worden en onze vreugde behouden. Dit hangt gedeeltelijk af van onze houding en ons vermogen om ons aan te passen aan deze nieuwe levensfase.

Spreuken 24:10 zegt, “Als u zich in de dag van benauwdheid slap opstelt, is uw kracht beperkt.” Spreuken 15:15 voegt hieraan toe: “Alle dagen van een ellendige zijn slecht, maar een blijmoedig hart is als een voortdurende maaltijd.” Er zijn veel dingen die we zelfs op oudere leeftijd nog kunnen doen. God heeft oudere mensen gebruikt om grote werken te doen, en er is een gezegde dat we “een constant feest” kunnen hebben en God zinvol kunnen dienen.

“Toen Johannes oud en grijs was, kreeg hij een boodschap om aan de vervolgte gemeenten te brengen. De Joden deden verschillende pogingen om hem van het

leven te beroven, maar de Heer zei: 'Laat hem leven. Ik, die hem geschapen heb, zal bij hem zijn en over hem waken.' Voortdurend getuigde deze oude discipel voor de Meester. In prachtige taal, met een muzikale stem, sprekend op een manier die indruk maakte op de harten van allen die hem hoorden, vertelde hij over de woorden en werken van Christus. Hij was als balling naar Patmos gestuurd, maar Christus bezocht hem in zijn ballingschap en deelde hem de grote waarheden uit de Openbaring mee.." — *Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 288.

Vergeving is essentieel om waardig ouder te worden

Volgens Lukas 17:3, 4, "Wees op uw hoede. Als nu uw broeder tegen u zondigt, bestraf hem. En als hij tot inkeer komt, vergeef hem. En als hij zevenmaal per dag tegen u zondigt en zevenmaal per dag naar u terugkomt en zegt: Ik heb berouw, dan zult u hem vergeven.."

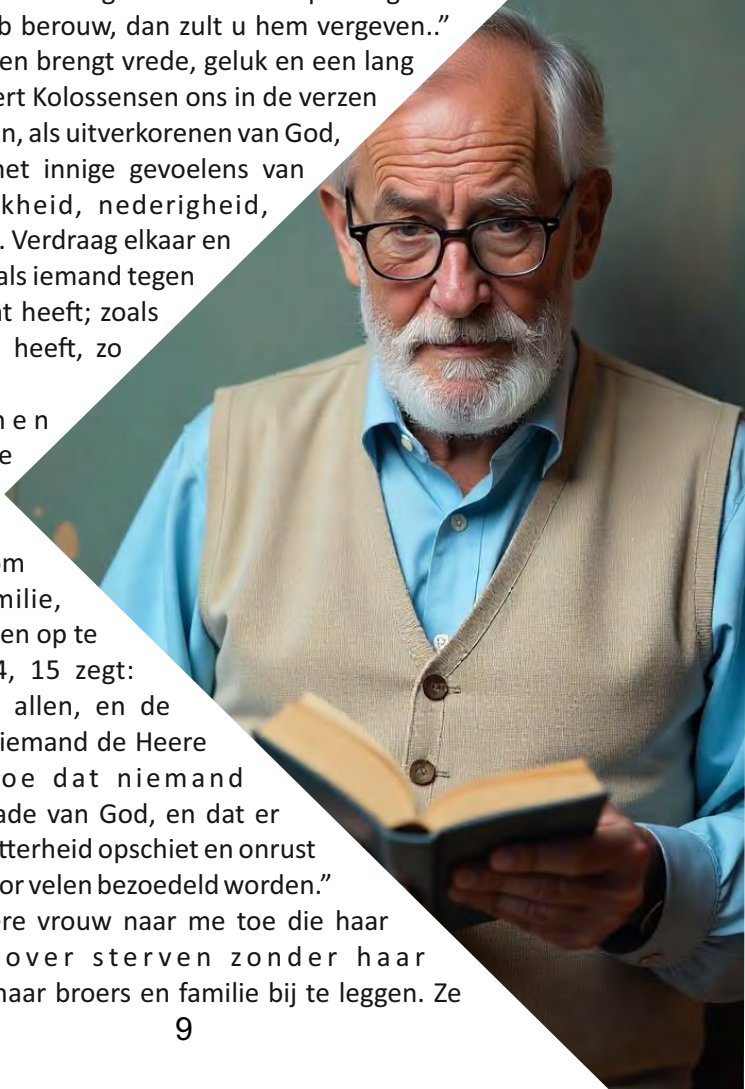
Vergeving komt van God en brengt vrede, geluk en een lang leven." Daarnaast adviseert Kolossensen ons in de verzen

3:12, 13: "Kleedt u zich dan, als uitverkorenen van God, heiligen en geliefden, met innige gevoelens van ontferming, vriendelijkheid, nederigheid, zachtmoedigheid, geduld. Verdraag elkaar en vergeef de een de ander, als iemand tegen iemand anders een klacht heeft; zoals ook Christus u vergeven heeft, zo moet ook u doen."

Vergeving o m a r m e n voorkomt bitterheid, die elke relatie kan schaden.

Als we ouder worden, is het van vitaal belang om misverstanden met familie, vrienden of gemeenteleden op te lossen. Hebreëën 12:14, 15 zegt: "Jaag de vrede na met allen, en de heiliging, zonder welke niemand de Heere zal zien. Zie erop toe dat niemand achteropraakt in de genade van God, en dat er geen enkele wortel van bitterheid opschiet en onrust veroorzaakt zodat daardoor velen bezoedeld worden."

Er kwam eens een oudere vrouw naar me toe die haar bezorgdheid uitte over sterven zonder haar meningsverschillen met haar broers en familie bij te leggen. Ze

vraag: “Wat moet ik doen?” Ik adviseerde haar: “Als je vrede wilt, sluit dan vrede met hen.” Na dit Bijbelse advies nam ze contact op met iedereen met wie ze het gevoel had dat ze moest praten.

Een paar dagen later vertelde ze me dat ze een enorm geluk en hemelse vrede voelde nadat ze haar hand had uitgestoken. Het is inderdaad cruciaal om vrede te sluiten met God en met elkaar; dit maakt deel uit van waardig ouder worden. Denk aan Hebreëën 12:14: “Jaag de vrede na met allen, en de heiliging, zonder welke niemand de Heere zal zijn.”

Conclusie

“Wanneer zij, die hun leven in dienst van God hebben doorgebracht het einde van hun aardse geschiedenis naderen, zullen zij door de Heilige Geest onder de indruk worden gebracht om de ervaringen te vertellen die zij in verband met Zijn werk hebben gehad. Het verslag van Zijn wonderbaarlijke omgang met Zijn volk, van Zijn grote goedheid in het verlossen van hen uit beproevingen, zou herhaald moeten worden aan hen die pas tot het geloof komen. Ook de beproevingen die over de dienaren van God zijn gebracht door de afvalligheid van sommigen die eens met hen verenigd waren in arbeid, en de werking van de Heilige Geest om de leugens die verteld werden tegen hen die het begin van hun vertrouwen vasthielden tot het einde, van geen effect te laten zijn, moeten worden verteld.” -*Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 288.

Moge de Heer onze senioren zegenen en steunen en hen wijsheid geven om hun fysieke, mentale en geestelijke vermogens te behouden. God verlangt ernaar dat zij standvastig blijven en bijdragen aan de redding van hen die het risico lopen door het kwaad te worden meegesleurd. Hij wil dat ze hun wapenrusting aanhouden totdat het tijd is om deze opzij te leggen, want hun beloning is nabij. Denk aan de woorden van de apostel: “Ik heb de goede strijd gestreden. Ik heb de loop tot een einde gebracht. Ik heb het geloof behouden. Verder is voor mij weggelegd de krans van de rechtvaardigheid die de Heere, de rechtvaardige Rechter, mij op die dag geven zal. En niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning hebben liefgehad.” (2 Timothéüs 4:7, 8). Moge God ons altijd zegenen. Amen.

Lezing 2
8 mei

Habimelec Hernández
Venezuela/Chile

Emotioneel verweesd zijn

“Verwerp mij niet ten tijde van de ouderdom; verlaat mij niet nu mijn kracht vergaat..”
(Psalm 71:9).

Het leven van een oudere volwassene zit vol met waardevolle ervaringen en verhalen waar jongere generaties veel aan kunnen hebben. Luisteren naar deze verhalen kan helpen om de veelgemaakte fouten die jongeren vaak herhalen te verminderen.

Ouder worden is als het beklimmen van een berg; naarmate je stijgt, neemt je kracht af, maar je perspectief wordt ruimer, je visie breder en je vooruitzichten serener. Ouderdom is geen last, maar een kans om de wijsheid en ervaring die we in de loop der jaren hebben vergaard te delen.

Wanneer we dit reservoir aan ervaringen en inzichten verwaarlozen of negeren, doen we niet alleen afbreuk aan de oudere persoon, maar berokkenen we hem of haar ook een pijn die velen omschrijven als emotioneel een wees zijn, oftewel: *emotionele verweesdheid*. Deze term omschrijft de ervaring van iemand die is ontworteld of

ontheemd geraakt. Helaas zien sommigen ouderdom uitsluitend als een periode van biologische en psychologische achteruitgang. Dit leidt tot vooroordelen en stereotypen, waarbij ouderen vaak worden afgeschilderd als minder bekwaam in het oplossen van problemen, als rigide, minder geïnteresseerd in de wereld en worstelend met geheugenproblemen.

Wat is de betekenis van emotioneel verweesd zijn?

In **1 Korinthe 13:4-7** wordt liefde beschreven met eigenschappen die de zorg voor ouderen aanzienlijk kunnen verbeteren: liefde is geduldig, vriendelijk, niet jaloers, niet trots of arrogant, respectvol, niet zelfzuchtig, niet snel boos en vergeeft gemakkelijk. Wanneer deze eigenschappen worden toegepast in de omgang met ouderen, kan dat een omgeving creëren waarin zij zich werkelijk gewaardeerd en geliefd voelen, in plaats van verlaten of afgedankt.

Emotioneel verweesden kunnen enkele of alle van de volgende kenmerken vertonen:

- Ze voelen vaak dat alles op hun schouders rust.
- Ze ervaren God als ver weg of zelfs afwezig.
- Ze verlangen naar acceptatie, maar weten niet hoe ze die kunnen krijgen.

Veelvoorkomende uitingen van emotionele verweesdheid

- **Depressie.** Een veelvoorkomende mentale aandoening die wordt gekenmerkt door een aanhoudend sombere stemming of verlies van interesse in activiteiten gedurende langere tijd. Mensen die misbruik, verlies of langdurige stress hebben meegemaakt, zijn hier extra kwetsbaar voor. Onderzoek wijst uit dat vrouwen vaker last hebben van depressie dan mannen.
- **Eenzaamheid.** Dit wordt gekenmerkt door aanhoudende gevoelens van isolatie, emotionele vervreemding en een gebrek aan verbondenheid met anderen. Het gaat vaak gepaard met een laag zelfbeeld, onzekerheid en sociale angst.
- **Angst.** Een aandoening die gepaard gaat met overmatige zorgen, nervositeit en rusteloosheid. Symptomen kunnen zijn: zweten, prikkelbaarheid, vermoeidheid, concentratieproblemen, slaapproblemen, ademhalingsmoeilijkheden, een versnelde hartslag, duizeligheid en chronische vermoeidheid.
- **Onrust.** Een gevoel van angst of algemeen ongemak, vaak vergezeld van fysieke symptomen zoals druk op de borst, hartkloppingen, kortademigheid, zweten en beven.
- **Onzekerheid.** Deze emotie ontstaat door een gebrek aan duidelijkheid en leidt tot twijfel en besluiteloosheid. Onzekerheid kan het gevoel geven dat alles om ons heen instabiel is, waardoor het moeilijk wordt om grip op de situatie te krijgen. Sommigen beschouwen het als een vorm van gezonde

stress, omdat het aanzet tot nadenken en groei. Het is belangrijk te beseffen dat lichaam en geest nauw met elkaar verbonden zijn: wat we denken, beïnvloedt hoe we ons voelen en vice versa. Het omgaan met onzekerheid—of het nu gaat om een uitdaging, een gevaarlijke situatie of een nieuw probleem—kan daarom bijzonder lastig zijn. Wanneer je onzeker bent, reageert je lichaam op wat je geest ingeeft. Het is belangrijk om te onthouden dat lichaam en geest nauw met elkaar verbonden zijn en elkaar beïnvloeden. Omgaan met gevaar, iets nieuws ervaren of een probleem aanpakken kan erg uitdagend zijn.

Bij deze lezing is het belangrijk om te benadrukken: **“We mogen de ouderen niet vergeten”**. Ze beschikken over een schat aan wijsheid en ervaring die ze met ons kunnen delen, en ze verdienen ons respect en onze aandacht.

Door de tijd te nemen om naar hen te luisteren en hen bij te staan, kunnen we ons leven verrijken en van hun ervaringen leren.

Ouderen, lieve broeders en zusters, vrienden, hebben het recht om niet gediscrimineerd te worden vanwege hun leeftijd. Ze hebben het recht om als waardevol en productief beschouwd te worden, zowel in de maatschappij als binnen het gezin. Ze hebben het heilige recht om gewaardeerd en vooral gerespecteerd te worden. Zoals staat in Psalm 71:9 “Verwerp mij niet ten tijde van de ouderdom; verlaat mij niet nu mijn kracht vergaat...”

De Heilige Schrift geeft ook een aanbeveling die een enorme zegen zou zijn als ze ter harte werd genomen:

“Eer uw vader en uw moeder, zoals de HEERE, uw God, u geboden heeft, opdat uw dagen verlengd worden en opdat het u goed gaat in het land dat de HEERE, uw God, u geeft..” (Deuteronomium 5:16).

Lang geleden, in 1998, bezocht ik een dierbare vrouw van 89 jaar op het eiland Curaçao. We noemden haar liefdevol *Tantán*. Hoewel ze bedlegerig was en nauwelijks kon bewegen, bezat ze iets wat je zelden ziet bij jongere, fysiek gezondere mensen. Telkens wanneer ik haar bezocht, zei ze: "Glorie aan God! Nu ga ik mijn gezangen zingen in het gezelschap van mijn broeder." Haar favoriete lied was *Amazing Grace*.

Ze inspireerde mij door haar aanvaarding van Gods wil en de manier waarop ze omging met haar hoge leeftijd. Ze zei vaak: "Ik ben gelukkig omdat Christus in mijn hart woont. Wat ik het liefste wil, is dat Hij mij tot rust roept, zodat ik Hem spoedig van aangezicht tot aangezicht kan zien, precies zoals Hij is."

Ik twijfel er niet aan dat veel ouderen vandaag de dag datzelfde verlangen koesteren. Maar ik weet ook zeker dat er anderen zijn die onzeker zijn over wat de toekomst brengt—over hun zorgen, angsten, onzekerheden en eenzaamheid. Daarom doen we vandaag een beroep op jou: reik deze mensen de hand en vertel hen dat er een liefhebbende God is, die oneindig veel machtiger is dan hun zorgen.

Jezus herinnert ons eraan: "Pas op dat u niet een van deze kleinen veracht. Want Ik zeg u dat hun engelen in de hemelen altijd het aangezicht zien van Mijn Vader, Die in de hemelen is.." (Matthéüs 18:10).

De aartsvader Job was een voorbeeld van het talent en de gave die God in zijn handen legde, zoals de Schrift laat zien: "Voor de blinde was ik als ogen, en voor de kreupele was ik als voeten. Ik was een vader voor de armen, en de aanklacht die ik niet kende, onderzocht ik.." (Job 29:15, 16).

De rol van het gezin en de gemeente

De Bijbel spreekt vaak over de rol van de gemeente in het ondersteunen van individuen, inclusief ouderen. In 1 Timothéüs 5:3, 4 wordt ons het volgende opgedragen: "Houd weduwen die werkelijk weduwen zijn, in ere. Maar indien een weduwe kinderen of kleinkinderen heeft, laten dezen leren vóór alles thuis godsvrucht te beoefenen en aan hun voorgelacht te vergelden wat ze aan hen te danken hebben. Want dat is goed en welgevallig in de ogen van God.." Deze passage benadrukt dat de naaste familie een verantwoordelijkheid heeft om voor haar oudere leden te zorgen. Het suggereert een model waarin zorg niet alleen een individuele plicht is, maar een gemeenschappelijke taak die de christelijke waarden van liefde en dienstbaarheid weerspiegelt.

Bovendien pakte de apostolische gemeente in Handelingen 6:1-6 de zorg voor weduwen aan door diakenen aan te stellen om ervoor te zorgen dat voedsel en andere voorzieningen eerlijk verdeeld werden. Dit voorbeeld laat zien dat de gemeente actief betrokken dient te zijn bij sociale zorg en benadrukt dat de verantwoordelijkheid voor ouderen een zaak is van de gehele gemeente, niet alleen van afzonderlijke gezinnen.

Liefde als principe

Jezus vatte de wet en de profeten samen met twee geboden: God liefhebben en je naaste als jezelf (Matthéüs 22:37-40). Dit principe van liefde is fundamenteel in de zorg voor ouderen. Van een oudere houden als van jezelf betekent rekening houden met diens unieke behoeften, verlangens en waardigheid. Het gaat om

meer dan alleen het vervullen van basisbehoeften; het omvat ook het bieden van gezelschap, luisteren en ervoor zorgen dat ze een bevredigend leven leiden.

Gedeelde wijsheid

De wijsheid van ouderen wordt in de Schrift hoog gewaardeerd. Job 12:12 zegt: “Is bij de oudsten de wijsheid, en bij de lengte van dagen het inzicht?”. Deze passage benadrukt respect voor de inzichten en ervaringen die met ouderdom gepaard gaan. Omgaan met ouderen, hun advies vragen en luisteren naar hun verhalen is niet alleen waardevol voor jongere generaties, maar het bevestigt ook de waarde en bijdragen van oudere mensen.

Spreuken 16:31 voegt hieraan toe: “Grijsheid is een sierlijke kroon, ze wordt gevonden op de weg van de gerechtigheid.” Dit gezegde benadrukt dat ouder worden een waardig proces is en dat er eer schuilt in de wijsheid die vaak met ouderdom gepaard gaat.

Het nut van ouderen is niet opgehouden

“De bejaarden behoeven ook de hulpvaardige invloed van het gezin. In het gezin van broeders en zusters in Christus kan altijd een oplossing worden gevonden voor het verlies van een eigen thuis. Door hen aan te moedigen deel te nemen in de belangen en werkzaamheden van de huishouding, zullen zij voelen dat hun bruikbaarheid nog niet geëindigd is. Doe ze voelen dat hun hulp naar waarde wordt geschat, dat er nog werk voor hen te doen is in het dienen van anderen, het zal hun hart opvrolijken en interesse in hun leven geven.” – *De weg tot gezondheid*, blz. 169, 170.

Gewenste thuisomgeving

“Houd zo mogelijk diegenen, van wie de grijzende hoofden en wankel wordende schreden tonen dat zij grafwaarts gaan, bij u, bij vrienden en familierelaties. Laat ze aanbidden tussen diegenen die zij gekend en bemind hebben. Laat hen verzorgd worden door tedere, liefhebbende handen.” – *De weg tot gezondheid*, blz. 170.

Verpleeghuizen zijn niet de oplossing

“Er wordt voortdurend aangedrongen op de zorg voor onze oude broeders en zusters die geen thuis hebben. Wat kan er voor hen gedaan worden? Het licht dat de Heer mij heeft gegeven is herhaald: Het is niet het beste om instellingen op te richten voor de verzorging van bejaarden, zodat ze samen in een gezelschap kunnen zijn. Noch moeten ze van huis weggestuurd worden om zorg te ontvangen. Laat de leden van elk gezin voor hun eigen familieleden zorgen. Als dit niet mogelijk is, behoort het werk toe aan de gemeente en moet het zowel als een plicht als een voorrecht worden aanvaard. Iedereen die de geest van Christus heeft, zal de zwakken en ouderen met bijzonder respect en tederheid behandelen.” – *Testimony Treasures*, vol. 2, p. 509.

Verzacht en verfijnt het leven

“De aanwezigheid van deze hulpbehoevenden in ons gezin is een kostbare gelegenheid om met Christus in Zijn dienst samen te werken en karaktertrekken als de Zijne te ontwikkelen. Er gaat een zegen uit van de omgang tussen ouderen met jongeren. De jeugd kan zonnenschijn brengen in het hart van bejaarden. Degene die de greep op het leven aan het verliezen is, heeft de zegen van contact met de frisse hoop en de veerkracht van de jeugd. En de jeugd kan geholpen worden door de wijsheid en ervaringen van ouderen. Bovendien hebben zij de les van onzelfzuchtige dienst te leren. De aanwezigheid van iemand die sympathie, verdraagzaamheid en zelfopofferende liefde nodig heeft, zou voor menig huishouden een onbetaalbare zegen betekenen. Dat zou het huiselijke leven verzoeten en verfijnen en in ouden en jongeren die christelijke trekken oproepen, die hen mooi zullen maken met een goddelijke schoonheid en rijk in onvergankelijke hemelse schatten.” – *De weg tot gezondheid*, blz. 170.

Jong en oud moeten hun krachten bundelen

“Hoe ontroerend om te zien hoe jongeren en ouderen op elkaar steunen, hoe de jeugd opkijkt naar de ouderen voor raad en wijsheid, en hoe ouderen bij jongeren hulp en begrip zoeken. Dit is zoals het zou moeten zijn God verlangt dat jonge mensen zulke karaktereigenschappen bezitten, dat zij vreugde vinden in de vriendschap met ouderen en ze verenigd worden in de vertederende banden van genegenheid voor hen die de grenzen van het graf naderen.” – *Sons and daughters*, p. 161.

Conclusie

Ouderenzorg, geleid door Bijbelse principes, is een veelzijdige verantwoordelijkheid die respect, eer, liefde en praktische zorg omvat. Het vraagt om toewijding van zowel individuen als de gemeenschap en is diep geworteld in de christelijke oproep om anderen lief te hebben en te dienen. Door zich aan deze principes na te leven, gehoorzamen christenen niet alleen God, maar dragen ze ook bij aan een samenleving die Zijn liefde en gerechtigheid weerspiegelt.

In de zorg voor ouderen worden christenen geroepen om het barmhartige hart van Jezus te weerspiegelen en ervoor te zorgen dat de laatste jaren van iemands leven gekenmerkt worden door waardigheid, respect en liefde. Deze zorg getuigt van de waarde van het hele leven van ieder mens, geschapen naar het beeld van God, en is een zichtbaar bewijs voor de wereld van de transformerende kracht van christelijke liefde, die ervoor zorgt dat ouderen zich nooit een last voelen of emotioneel en geestelijk als wezen. Amen.

Lezing 3
9 mei

Elizabeth Cerdan
Spanje

Ik zal met u zijn

Vandaag wil ik het verhaal delen van een vrouw uit de Bijbel genaamd Naomi. Haar naam betekent "liefelijk" in het Hebreeuws, maar haar verhaal was allesbehalve liefelijk. Naomi leed onder verwoestende verliezen. Ze verliet haar geboorteland, verloor haar man en vervolgens haar kinderen, en doorstond tien tragische jaren. Ze veranderde van een burger in een vreemdeling, van een echtgenote in een weduwe en van een moeder in een gebroken vrouw. Kun je je voorstellen hoe Naomi zich gevoeld moet hebben? Ze had geen familie, geen thuis, geen rijkdom en geen sociale positie meer. In het oude Israël werd weduwschap beschouwd als een schande en riep het vaak medelijden op (Deuteronomium 24:19).

De pijn

Het verliezen van een dierbare is een immense pijn die ons kan verlammen, verstikken en angst aanjagen. Rouw is een natuurlijke menselijke reactie op verlies,

en we zouden dit nooit moeten onderdrukken. Huilen is een essentieel proces; ik herinner me dat ik mijn vader verloor toen ik slechts 13 jaar oud was – ik worstelde om te huilen, en die ervaring heeft mijn leven getekend. Huilen is onvermijdelijk en noodzakelijk om wonden te helen en ons leven te vernieuwen.

Naomi moet zich erg alleen en onbeschermd hebben gevoeld. Velen van ons voelen zich soms net als Naomi of zelfs nog wanhopiger, zonder uitweg en zonder een pad naar geluk, troost en Gods goedheid. Maar de waarheid is dat Hij altijd aan onze zijde staat, ongeacht onze situatie.

De rouw

Rouw is een moeilijk en complex proces, vooral wanneer het gaat om het verlies van een dierbare. We kunnen een achtbaan van emoties en overweldigende uitdagingen ervaren. Rouw verloopt niet lineair; het kan zich op verschillende momenten op diverse manieren manifesteren en kan een tot vier jaar duren. We kunnen momenten van boosheid, schuldgevoel, diepe droefheid en uiteindelijk acceptatie meemaken – hoewel dat laatste veel tijd kan kosten. Daarom is het van vitaal belang om onszelf de tijd te gunnen in het rouwproces.

Zuster White deelt haar ervaring: "Mijn echtgenoot overleed in Battle Creek in 1881. Een jaar lang kon ik niet alleen zijn. Mijn man en ik hadden samen evangelisatiewerk verricht, en het was moeilijk te begrijpen waarom ik alleen was achtergebleven om de verantwoordelijkheden voort te zetten die we samen hadden gedragen. In plaats van te herstellen in dat eerste jaar, kwam ik dicht bij de dood. Maar ik wil niet langer stilstaan bij die tijd." – *Daughters of God*, p. 219.

Laten we de stadia van rouw bekijken.

Onrust en verwarring

Aanvankelijk is er de schok en het ongeloof bij het horen van het nieuws van het verlies. Vaak kost het tijd om de realiteit te laten doordringen, en de nabestaande kan zich verdwaasd voelen, niet in staat om volledig te bevatten wat er is gebeurd. Het kan moeilijk zijn om het te geloven.

Na de eerste schok moet de realiteit onder ogen worden gezien. De afwezigheid van de geliefde wordt op elk moment pijnlijk voelbaar. Hoe langer het duurt om het verlies te accepteren, hoe langer het rouwproces zal duren. Pijn en dood zijn gevolgen van de zonde in de wereld. Ons verdriet aan God belijden zal ons helpen om Zijn transformerende genade te aanvaarden, zoals uitgedrukt in Psalm 62:9: "Vertrouw op Hem te allen tijde, volk; stort uw hart uit voor Zijn aangezicht. God is voor ons een toevlucht. Sela."

Boosheid

We kunnen boosheid voelen tegenover verschillende mensen en situaties, waaronder God, artsen of zelfs onszelf. We kunnen vragen stellen als: Waarom liet God dit toe? Waarom greep Hij niet in? Waarom deden ze dit of dat niet? Waarom zei of deed ik niets anders? Deze boosheid kan leiden tot uitbarstingen van woede, wanhoop en zelfs depressie. Het is belangrijk om deze boosheid zorgvuldig te beheersen, zoals de Schrift ons herinnert in Éfeze 4:26: "Word boos, maar zondig niet; laat de zon niet ondergaan over uw boosheid."

Schuldgevoel

Schuldgevoel is een natuurlijke, veelvoorkomende en complexe emotie in rouw. Het kan ontstaan door verschillende redenen, zoals onopgeloste kwesties in een relatie, het gevoel tekort te zijn geschoten, of de wens om het leven opnieuw op te bouwen. Dit schuldgevoel kan leiden tot isolatie en emotionele kwelling. Daarom is het belangrijk te beseffen dat we het beste hebben gedaan wat we konden. Schuldgevoel kan het rouwproces verstoren en ons genezingsproces vertragen. Het is belangrijk om:

1. Je gevoelens te erkennen Accepteer dat schuldgevoel een natuurlijk onderdeel is van rouw. Sta jezelf toe om deze gevoelens te ervaren zonder oordeel.

2. De oorsprong van het schuldgevoel te identificeren Probeer te achterhalen wat precies je schuldgevoel veroorzaakt. Komt het voort uit iets wat je wel of niet hebt gedaan voor het verlies? Of is het een reactie op zaken buiten je controle? Begrip hiervan kan helpen het gerichter aan te pakken, zoals David deed in 2 Samuël 12:13.

3. Over je gevoelens te praten Het delen van je schuldgevoel met iemand die je vertrouwt kan de emotionele last verlichten. Een goede vriend, familielid of therapeut kan steun en perspectief bieden.

4. Jezelf te vergeven Schuldgevoel komt vaak voort uit spijt of zelfverwijt. Probeer jezelf te vergeven voor eventuele fouten of beslissingen. Iedereen maakt fouten, en wij hebben een Voorspraak bij de Vader – Jezus Christus, de Rechtvaardige (1 Johannes 2:1).

Acceptatie

Acceptatie in rouw is een emotioneel, persoonlijk en individueel proces waarin we de realiteit van een groot verlies erkennen. In ons verhaal accepteert Naomi haar verlies en verandert haar naam van "Liefelijk" naar "Bitter" (Ruth 1:20). Ze blijft niet in slachtofferschap hangen, maar zoekt naar wat ze kan doen. Verdrietig en

eenzaam besluit ze terug te keren naar Juda. Ze vertrok met haar man en kinderen, maar keert alleen terug, vergezeld door haar schoondochter. Haar moed om haar leven onder ogen te zien en haar omstandigheden te accepteren, weerspiegelt haar trouw aan God.

Laten we samen op weg gaan naar het hemelse Kanaän, zodat we anderen kunnen inspireren te zeggen: "Uw volk is mijn volk en uw God is mijn God." (Ruth 1:16).

Hier zijn enkele manieren om met verdriet om te gaan:

1. Accepteer de realiteit van het verlies. Omgaan met verdriet begint met het erkennen van de realiteit van wat je hebt verloren. Hoewel het pijnlijk kan zijn, stelt het onder ogen zien van de waarheid je in staat om je verlies te verwerken en je leven op een sterkere basis opnieuw op te bouwen.

2. Zoek steun. 1 Timothéüs 5:3-16 herinnert ons aan onze verantwoordelijkheid als gemeente tegenover weduwen; dit weerspiegelt het ware evangelie zoals genoemd in Jesaja 58. Beste vriend, je hoeft verdriet niet alleen te doorstaan. Maak contact met vrienden, familie, steungroepen of een therapeut. Praten over je gevoelens en ervaringen kan je helpen je minder geïsoleerd te voelen en gezonde manieren te vinden om je aan te passen aan je nieuwe realiteit.

3. Stel nieuwe routines en doelen vast. Aanpassen aan verdriet betekent een nieuw normaal in je leven creëren. Dit kan betekenen dat je nieuwe dagelijkse routines ontwikkelt, nieuwe persoonlijke of professionele doelen stelt en nieuwe manieren ontdekt om vreugde en voldoening te ervaren.

4. Gun jezelf tijd. Aanpassen aan verdriet is een proces dat tijd kost. Dwing jezelf niet en veroordeel jezelf niet omdat je niet sneller aanpast. Geef jezelf de tijd en ruimte die je nodig hebt om te genezen en een gevoel van rust en doel in je leven terug te vinden.

5. Zorg goed voor jezelf. Tijdens het aanpassingsproces is het cruciaal om voor je fysieke, emotionele, mentale en geestelijke welzijn te zorgen. Geef prioriteit aan je gemeenschap met God, beoefen zelfzorg en zoek gezonde manieren om stress te beheersen, zoals sporten, gezond eten of deelnemen aan activiteiten die je vreugde brengen.

Onthoud dat aanpassing een unieke en persoonlijke reis is, waarbij ieder individu zijn eigen pad naar genezing en vernieuwing vindt. Wees vriendelijk voor jezelf terwijl je werkt aan het creëren van een nieuwe manier van leven na verlies.

Een nieuwe relatie

Na het ervaren van verdriet door het verlies van een dierbare, kun je jezelf afvragen

hoe je een nieuwe relatie kunt beginnen. Hier zijn enkele tips om je te helpen dit nieuwe hoofdstuk in je leven te benaderen:

1. Geef jezelf tijd om te genezen. Het is essentieel om de tijd te nemen die je nodig hebt om te genezen en je emoties te verwerken voordat je een nieuwe relatie begint. Er is geen vaste tijd voor rouw, maar het is belangrijk om emotioneel klaar te zijn om je voor iemand nieuws open te stellen.

2. Zelfonderzoek. Voordat je een nieuwe relatie aangaat, neem de tijd om na te denken over wat je zoekt in een partner en wat je hebt geleerd van eerdere ervaringen. Deze zelfreflectie kan je helpen duidelijke verwachtingen te stellen en beter geïnformeerde beslissingen te nemen over toekomstige relaties.

3. Communiceer je behoeften en grenzen. Wanneer je klaar bent om weer af te spreken, is het cruciaal om je behoeften, verwachtingen en grenzen openlijk en eerlijk te communiceren. Dit helpt bij het leggen van een sterke basis voor een gezonde relatie.

4. Neem de tijd. Voel je niet onder druk gezet om snel een nieuwe relatie aan te gaan. Neem de tijd om de ander te leren kennen en een betekenisvolle verbinding op te bouwen voordat je toezeggingen doet. Door het rustig aan te doen, kun je een solide basis leggen voor een langdurige relatie.

5. Behoud balans. Terwijl je jezelf openstelt voor een nieuwe relatie, zorg ervoor dat je een gezonde balans behoudt tussen je persoonlijke leven, relaties en je welzijn. Blijf goed voor jezelf zorgen terwijl je deze nieuwe verbinding met iemand anders verkent.

6. Accepteer je emoties. Het is normaal om verschillende emoties te ervaren wanneer je na rouw een nieuwe relatie aangaat, zoals angst, onzekerheid en twijfel. Sta jezelf toe deze emoties te voelen en zoek steun indien nodig terwijl je deze nieuwe fase in je leven doorloopt.

Beste broeders en zusters, het voorbeeld van Naömi inspireert ons om te beginnen waar we ook zijn en de weg te volgen die de Heer voor ons bedoelt, met het geloof dat God met ons is en ons kracht geeft. “Als wij met Jezus wandelen in dit leven, kunnen wij vervuld worden met Zijn liefde, verzadigd worden met Zijn tegenwoordigheid. Alles wat de menselijke natuur kan dragen, kunnen wij hier ontvangen.” – *Desire of Ages*, p. 331. Wij moeten rust vinden in Jezus. Wanneer we gewond en gekwetst zijn, laten we dan troost zoeken bij de Heer en op Hem vertrouwen. Onthoud: “Deze lichte verdrukkingen zullen een transformerende kracht zijn, ons verfijnen, zuiveren, veredelen en klaarmaken voor de hemelse hoven.” – *Daughters of God*, p. 218.

Beste lezer, het is mijn wens en gebed dat je liefde, geluk en innerlijke vrede vindt in Christus Jezus. Amen.

Carmen Dolores Pérez Álvarez
Spanje

Het eren van onze ouders

Het gebod “Eer je vader en je moeder” is een van de Tien Geboden die in de Bijbel staan, in het bijzonder in Éxodus 20:12 en Deuteronomium 5:16. Dit gebod heeft een diepe en complexe betekenis en omvat respect, gehoorzaamheid, zorg en dankbaarheid jegens ouders.

Herinner je dat ze ons met al hun enthousiasme en liefde verwelkomden toen we geboren werden? Ze namen ons bij de hand, brachten slapeloze nachten door en zorgden voor ons. Tijdens onze kindertijd stonden ze voor veel uitdagingen en in de meeste gevallen doorstonden ze alles met liefde en zorg. Hun gebeden, momenten van toewijding, discipline, advies en doorzettingsvermogen waren ontelbaar. Het was voor ons van onschatbare waarde en die onze dankbaarheid waard is. Als we groeien, worden we bijna zonder het te beseffen ouder. We blijven het druk hebben met zoveel zaken in ons leven en we kunnen helaas niet voorzien wat we met onze ouders zullen doen als ze hulp nodig hebben.

Maar het is noodzakelijk om na te denken over hoe we dingen doen en hoe we het gebod, dat God ons heeft gegeven, willen vervullen. Liefde en respect voor ouders zijn fundamentele pijlers van het christelijk geloof. Onze Heer Jezus, die zijn moeder Maria aan de apostel Johannes toevertrouwde voordat Hij stierf, geeft ons een subliem voorbeeld van deze kinderlijke plicht. Dit gebaar onthult de diepe band tussen moeder en kind en schept een precedent voor alle christenen, omdat het eren van en zorgen voor onze ouders een goddelijke roeping is. Door de geschiedenis heen heeft de Gemeente deze passage geïnterpreteerd als een uitnodiging aan kinderen om voor hun ouders te zorgen en hen te beschermen, vooral in tijden van nood. Deze plicht is gebaseerd op het vijfde gebod. Het is noodzakelijk om te begrijpen hoe kinderen vandaag de dag hun ouders kunnen eren. Daarbij dienen de kinderen de geestelijke en emotionele voordelen van het vervullen van deze plicht, te overwegen. De relatie tussen ouders en kinderen is een van de meest fundamentele in het leven van ieder mens. Daarin ontvangen kinderen niet alleen zorg en onderwijs, maar hebben ze ook specifieke plichten tegenover hun ouders te vervullen. Zowel in de Bijbel als in de geschriften van Ellen G. White vinden we duidelijke instructies over de gehoorzaamheid, het respect, de liefde en de zorg die kinderen voor hun ouders moeten hebben.

1. Gehoorzaamheid aan ouders

De Bijbel benadrukt het belang van gehoorzaamheid van kinderen aan hun ouders als een Goddelijk Mandaat. Dit principe bestaat al sinds het Oude Testament, specifiek in de Tien Geboden.

In Éxodus 20:12 lezen we: “Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de Heer, uw God, u geeft.” Dit gebod is niet alleen een morele instructie, maar ook een belofte van zegen. Ouders eren betekent hen gehoorzamen, hun gezag respecteren en zich aan hun leiding onderwerpen. In het Nieuwe Testament benadrukt de apostel Paulus deze leer ook: “Kinderen, wees je ouders gehoorzaam in de Heere, want dat is juist.” (Éfeze 6:1).

In Kolossensen 3:20 staat: “Kinderen, wees je ouders gehoorzaam in alles, want dat is welbehagelijk voor de Heere.” Deze gehoorzaamheid en dankbaarheid jegens ouders zijn ook manieren om God te behagen.

In het heiligdome van het huis ontving Jezus zijn opvoeding, niet alleen van zijn ouders, maar ook van zijn hemelse Vader. Naarmate Hij ouder werd, openbaarde God Hem steeds meer van het grote werk dat voor Hem lag. Maar ondanks Zijn kennis hiervan nam Hij geen houding van superioriteit aan. Nooit veroorzaakte Hij door oneerbiedigheid pijn of bezorgdheid bij Zijn ouders. Integendeel, Hij vond vreugde in het eren en gehoorzamen van hen. Hoewel Hij zich bewust was van Zijn grote missie, hield Hij rekening met hun wensen en onderwierp Hij zich aan hun gezag.” - *Youth's Instructor*, 22 augustus 1901.

2. Respect en eerbied

Het respecteren van ouders is een andere essentiële instructie in de relatie tussen kinderen en hun ouders. Respect betekent niet alleen gehoorzamen, maar ook hun lessen en meningen waarderen. Gebrek aan respect is een probleem dat in de Bijbel wordt genoemd en door God wordt veroordeeld. Spreuken 30:17 luidt: “Een oog dat een vader bespot, en de gehoorzaamheid aan de moeder veracht, zullen de raven van de beek uitpikken, de jongen van de arend zullen het opeten.”

In de Geest der Profetie vinden we ook het volgende:

“Eert uwen vader en uwe moeder, opdat uwe dagen verlengd worden in het land, dat u de Heere uw God geeft.” Ouders hebben recht op een mate van liefde en eerbied waarop geen ander recht heeft. God zelf, die op hen de verantwoordelijkheid heeft gelegd voor zielen die aan hen zijn toevertrouwd, heeft bepaald dat in de vroege levensjaren ouders de plaats van God bij hun kinderen zullen innemen. Wie het rechtmatig gezag van zijn ouders verwerpt, verwerpt hiermee het gezag van God. Het vijfde gebod eist dat kinderen niet slechts respect, onderdanigheid en gehoorzaamheid tonen, jegens hun ouders, maar ook dat ze hun liefde en tederheid bewijzen, hun lasten verlichten, zorg dragen voor hun goede naam, en hen helpen en troosten als ze oud zijn.” –*Patriarchen en profeten*, blz 272, 273.

Gehoorzaamheid en respect zijn twee onafscheidelijke kwaliteiten.

Respect is de innerlijke houding die leidt tot gehoorzaamheid en oprechte liefde voor je ouders.

3. Zorgen voor ouders op hun oude dag

Dit aspect is een andere essentiële plicht. In de Bijbel houdt het gebod om ouders te eren ook in dat je voor hen moet zorgen als ze dat nodig hebben. De apostel Paulus noemt deze plicht ook en schrijft: “Maar indien een weduwe

kinderen of kleinkinderen heeft, laten deze leren voor alles thuis godsvrucht te beoefenen en aan hun voorgeslacht te vergelden wat ze aan hen te danken hebben. Want dat is goed en welgevallig in de ogen van God.” (1 Timothéüs 5: 4-6).

Zorgen voor ouders op hun oude dag is een manier om de liefde en offers terug te betalen die zij voor ons hebben gebracht.

“De plicht van kinderen om hun ouders te eren, duurt een leven lang. Als ouders oud en zwak worden, moeten kinderen hun genegenheid en aandacht aanpassen aan de behoeften van vader en moeder. Kinderen moeten edelmoedig en beslist hun activiteiten aanpassen, zelfs als dit zelfverloochening kost. Ouders moeten zich niet bezorgd maken, of in de war raken...

Kinderen moeten leren, vader en moeder tedere liefde en zorg te geven. Zorg zelf voor je ouders, kinderen. Want niemand anders kan die kleine, vriendelijke attenties geven, die uit jullie hand zo dankbaar aanvaard worden. Grijp die kostbare kansen, om vriendelijkheid te zaaien. –*Het Bijbels gezin*, blz. 296.

4. Dankbaarheid en liefde

Deze twee aspecten vormen de basis van de familierelatie.

Jezus Christus verheugde zich in het liefhebben en danken van de Vader, zoals we zien in Johannes 11:41: “Zij namen dan de steen weg waar de gestorvene lag. En Jezus hief de ogen omhoog en zei: 'Vader, Ik dank u da U Mij verhoord hebt.'”

Dankbaarheid is een uiting van vreugde; het is het erkennen en waarderen van alles wat je met vreugde en liefde gegeven wordt.

Kinderen moeten ook een geest van dankbaarheid tegenover hun ouders hebben. Deze dankbaarheid uit zich niet alleen in woorden, maar ook in daden van liefde en vrijgevigheid. Dankbaarheid is een deugd die het hart opent en kinderen in staat stelt om de opofferingen en inspanningen van hun ouders te zien.

Dankbaarheid, respect en liefde dragen bij aan het creëren van een thuis waar God woont en zijn een zegen voor zowel kinderen als ouders.

5. Gebed en voorbede voor ouders

Naast gehoorzaamheid, respect en zorg moeten kinderen voor hun ouders bidden. Gebed is een krachtige manier om ouders geestelijk te ondersteunen, vooral wanneer ze moeilijkheden hebben of ouder worden.

De Bijbel leert ons om voor elkaar te bidden, ook voor familie. In Éfeze 6:18 zegt Paulus: “Terwijl u bij elke gelegenheid met alle gebed en smeking bidt in de Geest en daarin waakzaam ben met alle volharding en smeking voor alle heiligen”.

6. Wees een goed voorbeeld en wees integer

Kinderen hebben de plicht om een positief voorbeeld voor hun ouders te zijn. Door hun daden kunnen kinderen laten zien dat de onderwezen waarden geleerd en in praktijk gebracht zijn. De integriteit van kinderen eert hun ouders en God. Spreuken 23:24 vermeldt: “De vader van een rechtvaardige zal zich buitengewoon verheugen, wie een wijze zoon verwekt heeft, zal zich over hem verblijden.”

Conclusie

De Bijbel en de Geest der Profetie definiëren duidelijk de plichten van kinderen ten opzichte van hun ouders. Gehoorzamen, respecteren, zorgen, bidden en een goed voorbeeld zijn, zijn verantwoordelijkheden die de familieband versterken en God behagen.

Het vervullen van deze plichten brengt zegeningen en vrede in huizen. Kinderen die hun ouders eren, is een levend getuigenis van goddelijke principes.

Ze volgen het voorbeeld van Jezus Christus, die Maria en Jozef gehoorzaamde tijdens zijn leven op aarde.

“En hij ging met hen mee en kwam in Nazareth en was hun onderdanig. En Zijn moeder bewaarde al deze dingen in haar hart.” (Lucas 2:51).

Deze gehoorzaamheid en liefde weerspiegelen de relatie die God van ons verlangt met Hem. Amen.

Lezing 5
11 mei

Martha Angulo Macaros
Colombia

Het leven gaat door

Het was een koele ochtend in de eerste dageraad. In een warme omgeving verdroeg een moeder de heftige pijnen van haar bevalling. De uren verstreken langzaam in dat bescheiden landhuis. Achterin de kamer was de gestalte van een vroedvrouw te zien, die hevig zweette door haar inspanningen. Eindelijk werd Rosulita geboren in de vroege uren van de dag, luid huilend bij haar eerste contact met de buitenwereld. Ze was zowel onrustig als blij. Maar na de geboorte van haar baby werd haar moeder, die al vier kinderen had, erg ziek en stierf kort daarna. Het leven ging verder, vol onverwachte verrassingen. Op vierjarige leeftijd gaf haar vader haar weg aan een leraar. Rosulita voelde zich verdrietig en gedesoriënteerd, omdat ze zo'n actie nooit van haar eigen vader had verwacht. Toch probeerde ze zich met veel moed aan te passen aan haar nieuwe leven.

De toekomst had meer uitdagingen voor haar in petto. Op elfjarige leeftijd liep ze weg uit haar geboortestad vanwege persoonlijk gevaar. Met weinig spaargeld

reisde ze naar de stad Cali in Colombia, waar ze te maken kreeg met rassendiscriminatie, terwijl ze werk zocht. Het waren moeilijke jaren en op dertienjarige leeftijd kreeg ze haar eerste dochter, op haar zeventiende haar tweede en op haar twintigste haar derde.

Als een vrouw van geloof en gebed doorliep ze elke fase van haar leven met liefde, moed en veerkracht. Toen ze volwassen was, omarmde ze het evangelie en trouwde ze en was ze een tijdje gelukkig. Helaas sloeg het noodlot weer toe, toen haar man op een zomeravond van huis verdween. Het overwinnen van de eenzaamheid en het verdriet over zijn afwezigheid bleek immens moeilijk te zijn en ze wijdde twintig jaar van haar leven aan het zoeken naar hem, in de overtuiging dat hij ontvoerd was. Uiteindelijk, na twee decennia wachten, kreeg ze de bevestiging van zijn dood. Na deze hartverscheurende ervaring kwam er nog een andere uitdaging: bij haar jongste dochter werd een terminale ziekte vastgesteld en ze leed zes jaar voordat ze overleed. Ondanks deze pijnlijke ervaringen stond Rosulita, nu een levendige, oudere vrouw, niet toe dat lijden en eenzaamheid haar gelaten maakten. In plaats daarvan leerde ze haar emotionele leegtes op te vullen en vond ze troost aan de voet van het kruis van Golgotha.

Dit verhaal komt overeen met wereldwijde statistieken, die aangeven dat eenzaamheid een gevoel is, dat mensen in alle lagen van de bevolking ervaren - ongeacht leeftijd, geloof, geslacht of opleiding. Terwijl sommigen eenzaamheid zien als een pijnlijke maar waardevolle kans voor geestelijke ontwikkeling, wordt het voor anderen een periode van intolerantie, frustratie en aanhoudende isolatie, die leidt tot een verlies van vertrouwen in anderen en een verminderde vreugde in het leven.

Eenzaamheid door het verlies van een kind

Zoals we hebben besproken, kan iedereen in elke levensfase te maken krijgen met eenzaamheid. De bevroren tekst herinnert ons eraan dat “kinderen een erfdeel zijn van de HEERE”...”Kinderen worden als kostbaar pand aan hun ouders toevertrouwd. God zal dat op zekere dag van hun hand eisen. -*Het Bijbels gezin*, blz. 128, 129.

Maar sinds de zonde zijn intrede in de wereld heeft gedaan, is de mensheid gehuld in weemoed. Bijna elk huishouden wordt geconfronteerd met de uitdaging een ziek kind te hebben, of het nu lijdt aan kanker, de gevolgen van een beroerte, multiple sclerose of een besmettelijke ziekte, zoals apenpokken en aandoeningen aan de luchtwegen zoals COVID-19. Deze aandoeningen kunnen in korte tijd levens verwoesten.

De dienaar van de Heer verklaart, “Satan is de aanstichter van ziektes. En een arts voert strijd tegen zijn werk en zijn macht. Geestziekten komen overal overvloedig voor. -*Geest, karakter en persoonlijkheid*, blz. 11.

Bovendien benadrukt het Woord van God dat koning David een man naar Gods hart was (Handelingen 13:22).

Hij was nederig, attent, trouw, respectvol en behulpzaam. Maar in een moment van zwakte viel hij ten prooi aan leugens en overspel en beraamde hij zelfs de moord op zijn trouwe soldaat Uria. Hij verraadde hun vriendschap en toonde zich ongevoelig voor Uria's pijn door hem in de voorhoede van de strijd te plaatsen, terwijl hij zijn militaire steun terugtrok.

Maar toch, hoewel elke zonde gevolgen heeft, koos God ervoor om David van de totale ondergang te redden (Johannes 15:14-17). Hij stuurde de profeet Nathan om een boodschap af te leveren, die de koning ertoe zou aanzetten om over zijn daden na te denken en berouw te tonen over zijn wandaden (2 Samuël 12:7-25).

De Bijbeltekst zegt in Romeinen 5:20-21: "Maar waar de zonde toenam, is de genade veel overvloediger geworden." "Een jaar lang na zijn zonde leefde David in schijnbare rust; er was geen zichtbaar teken van Gods misnoegen." –*Patriarchen en profeten*, blz. 663. Na deze periode van goddelijke genade werd het kind ernstig ziek.

Dit waren cruciale momenten in het koninklijk huis. Binnen lag een man languit op de grond, vastend en gekleed in rouwgewaad, jammerend en hevig huilend. Hij had veel geld om de beste artsen voor zijn zoon te vinden. Er kwamen er veel, maar geen van hen kon het jongetje genezen. Deze ziekte was van een andere soort, die alleen God kon genezen. Dagen en uren gingen voorbij zonder gunstig nieuws en aan het eind van de week stierf zijn zoon.

De bittere ervaring van die week, gevuld met diepe angst en eenzaamheid, werd Davids moment van bekering. Hij gaf zichzelf van ganser harte aan God en Jezus werd Zijn liefdevolle Verlosser, zoals beschreven in het Woord van God.

Psalm 32:3-5 zegt: "Toen ik zweeg, teerden mijn beenderen weg, onder mijn jammerklachten, de hele dag. Want dag en nacht drukte Uw hand zwaar op mij, mijn levensvocht veranderde in een zomerse droogte. Sela Mijn zonde maakte ik U bekend, mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zei: Ik zal mijn overtredingen belijden voor de HEERE. En Ú vergaf mijn ongerechtigheid, mijn zonde. Sela

In zijn woorden klinkt alleen maar vrede door. Er zijn geen oordelen tegen God, noch worden er grieven geuit over de onrechtvaardigheden van het leven. Hij beschuldigt niemand, zelfs niet de moeder van zijn zoon, zoals in sommige gevallen gebruikelijk is. Hij bleef zichzelf niet de schuld geven van zijn grote zonde. Aan de voeten van zijn Verlosser leerde hij om vergeving te vragen, te vergeven en zichzelf te vergeven. Hij vulde zijn kruik met vers water en zuivere olie en vond voldoening in goddelijke genade.

Eenzaamheid kan ook voortkomen uit het verlies van materiële goederen en vrienden

Maar het leven gaat door en de wereld blijft voortdurend lijden; overal breken oorlogen uit. Elk moment komen duizenden mensen om door de interne conflicten die hun landen teisteren. Het nieuws verifieert de vervulling van het profetische Woord: “ Zo zegt de HEERE: Er is een stem gehoord in Rama, een rouwklacht, een zeer bitter gewezen: Rachel weent over haar kinderen. Zij weigert zich te laten troosten

over haar kinderen, want zij zijn er niet meer. Zo zegt de HEERE: Bedwing uw stem van gewezen, en uw ogen van tranen, want er is loon voor uw werk, spreekt de HEERE. Zij zullen uit het land van de vijand terugkomen, en er is hoop voor uw nakomelingen, spreekt de HEERE, uw kinderen zullen terugkomen naar hun gebied.” (Jeremía 31:15-17).

Het verlangen naar onbeperkte macht heeft twee redenen: de eerste is de jacht op geld.

“Want geldzucht is een wortel van alle kwaad. Door daarnaar te verlangen, zijn sommigen afgedwaald van het geloof, en hebben zich met vele smarten doorstoken.” (1 Timothéüs 6:10).

De tweede reden doet zich voor wanneer mensen ophouden God te eren als hun Redder, Schepper en Verzorger van alles wat bestaat.

Ondanks het bestaan van hebzuchtige individuen, belicht het Bijbelse verslag een zeer rijke man genaamd Job, die in Uz leefde. Hoewel Job materieel rijk was, kwam zijn ware geluk voort uit zijn toewijding aan dienstbaarheid. Hij eerde de Heer met al zijn bezittingen, waaronder: “Aan vee bezat hij zeventienduizend schapen, drieduizend kamelen, vijfhonderd span runderen en vijfhonderd ezeltinnen. Verder had hij een zeer groot aantal slaven, zodat deze man aanzienlijker was dan alle mensen van het oosten.” (Job 1:3).

Job verhief zijn Redder door anderen te helpen: “Want ik bevrijdde de ellendige die om hulp riep, en de wees die geen

helper had. De zegen van hem die verloren ging, kwam over mij; en het hart van de weduwe deed ik vrolijk zingen.” (Job 29: 12, 13). Hij begeleidde ook zijn kinderen met het zoeken naar het pad van het eeuwige leven. Job wijdde zijn kinderen in. “Het gebeurde dan, als de dagen van de maaltijden voorbij waren, dat Job hen bij zich riep en hen heiligde. Hij stond 's morgens vroeg op en bracht brandoffers, voor ieder van hen één, want Job zei: Misschien hebben mijn kinderen gezondigd en God in hun hart vaarwel gezegd. Zo deed Job alle dagen.” (Job 1:5).

Jobs geloofsgetuigenis hield stand zelfs nadat hij zijn materiële bezittingen, zijn kinderen, zijn vrienden, zijn werknemers en zijn gezondheid had verloren. Zijn ervaringen dienen als lessen voor hen die hun leven aan de Heer toewijden. In tijden van beproeving ontdekken velen een diepere verbinding met hun Schepper en komen gesterkt uit hun strijd. God verricht wonderen in de ware bekering van hun zielen en vervult hen met vreugde en vrede.

“En al wie huizen of broers of zusters of vader of moeder of vrouw of kinderen of akkers zal verlaten hebben omwille van Mijn Naam, die zal honderdvoudig ontvangen en het eeuwige leven beërven.” (Matthéüs 19:29). God liegt niet tegen Zijn kinderen; Hij houdt zich aan Zijn Woord op zijn eigen manier wanneer het hem uitkomt. Hij verzekert ze: “God belooft aan alle oudere mannen en vrouwen: “Tot uw ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja, tot uw grijsheid toe zal Ik u dragen; Ik heb het gedaan en Ik zal u opnemen, Ik zal dragen en redden. (Jesaja 46:4).

Job ontving zijn erfenis zowel in dit leven als ook voor later in de eeuwigheid. Daarom moeten geliefde grootouders begrijpen dat God Zijn geliefde kinderen ondersteunt en elke pijn en leed ziet, of het nu gaat om natuurrampen, branden, ongelukken of misdaden. Zonder zulke beproevingen zouden we de grote God van liefde, die we hebben, misschien niet echt kennen. Job leerde dit, omdat zijn moeilijke momenten hem verfijnden, antwoorden gaven op zijn twijfels en hem door de Heilige Geest voorbereidde op de eeuwigheid.

Samenvattend wil ik benadrukken dat onze hemelse Vader de dood van zijn eigen Zoon heeft ondergaan uit liefde voor jou, lieve oudere. Evenzo ervoer Jezus de diepe eenzaamheid van de afzondering toen Hij het gewicht van de zonden van de mensheid droeg. Zij zijn een voorbeeld van onze weg; dus moet jij je eenzaamheid en pijn aan de voet van het kruis van Golgotha leggen, zoals Rosulita, Koning David en Job deden. Je bent meer dan een overwinnaar en zegeviert door de kracht die van God komt. “De HEERE zal Zijn werk voor mij voltooien; Uw goedertierenheid, HEERE, is voor eeuwig; laat de werken van Uw handen niet los.” (Psalmen 138:8). Amen.

Wesley Alves Gomes
Brazilië/Spanje

Een erfdeel voor de Heer

Deze lezing bevat een les die misschien over het hoofd kan worden gezien. Om dit onderwerp duidelijk te maken, wil ik beginnen met de volgende vraag: Wat betekent het om een rentmeester te zijn? Neem even de tijd om uw antwoord te overdenken en te delen voordat u verder leest.

Het is mij een genoegen om te groeten: “aan de gemeente van God die in Korinthe is, aan de geheiligden in Christus Jezus, geroepen heiligen, met allen die de Naam van onze Heere Jezus Christus aanroepen, in elke plaats, zowel hun als onze Heere: genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus.” (1 Korinthe 1:2, 3).

We kunnen concluderen dat een rentmeester iemand is die de eigendommen van anderen beheert. Dit is een beknopte definitie, maar laten we eens wat dieper graven. Het volgende citaat is een geïnspireerde gedachte: “De basis, om onkreukbaar en succesvol in zaken te zijn, is het erkennen van Gods

eigendomsrecht. Onze Schepper is de werkelijke eigenaar. Wij zijn Zijn rentmeesters. Alles wat we bezitten is ons door Hem toevertrouwd. Wij moeten het volgens Zijn aanwijzingen gebruiken. [...] Of we het nu erkennen of niet, we zijn rentmeesters. We hebben onze talenten en onze bekwaamheid van God gekregen. En wij zijn in deze wereld geplaatst om Zijn werk te doen. Ons geld is niet ons geld. Huizen en landerijen, schilderijen en meubels, kleding en luxe artikelen: het behoort ons niet toe. We zijn pelgrims, vreemdelingen. We ontvangen alleen die dingen, die voor ons leven en onze gezondheid noodzakelijk zijn. Tijdelijke zegeningen zijn ons als pand toevertrouwt, om te zien of wij eeuwige rijkdommen waard zijn.” —*Het Bijbels Gezin*, blz. 302.

Als je dit begrijpt, zal de volgende tekst gemakkelijker te begrijpen zijn.

De bronnen zijn van de Heer

Vanaf Adam tot op heden heeft God het eigendom van de mensheid opgeëist. Alles wat we bezitten is het resultaat van Zijn goddelijke vrijgevigheid. We dragen onze eerstelingen, tienden en offers op aan God als erkenning van Zijn soevereiniteit.

Er is een verantwoordelijkheid die velen, die een sterk geloof belijden, vaak verwaarlozen. Dit gebeurt wanneer ze het einde van hun proeftijd naderen en ervoor kiezen om hun bezittingen - huizen, land, geld, enzovoort - weg te doen op een manier die God niet verheerlijkt.

De volgende getuigenissen hebben betrekking op deze kwestie: “Er zijn onder ons ouden van dagen, die het einde van de hun gestelde tijd naderen; maar omdat er geen wakkere mannen zijn, die er voor zorgen dat hun gelden vloeien in het schathuis Gods, komen deze in de handen van hen, die Satan dienen. Deze gelden waren hun enkel door God geleend om Hem terug te geven; maar in negen van de tien gevallen geven deze broeders, wanneer ze taan het einde van hun levensreis gekomen zijn, aan Gods eigendom een bestemming, die Hem niet kan verheerlijken, want niet één euro daarvan zal Gods werk ten goede komen [...] Bezit wordt vaak vermaakt aan kinderen of kleinkinderen enkel en alleen tot hun nadeel. Zij hebben geen liefde voor God of voor de waarheid, en daarom komen deze middelen, die alleen de Heer toebehoren, in de gelederen van Satan terecht, om door hem beheerd te worden. Satan is veel meer bij de hand, wakker en handig in het beramen van plannen om zich gelden toe te eigenen dan onze broeders om het bezit des Heren zeker te stellen voor Zijn werk. [...] Onze broeders moeten voelen dat op hen een verantwoordelijkheid rust, om, als trouwe dienstknechten Gods zaak, hun intellect te scherpener ten aanzien van deze aangelegenheid, om de Here Zijn eigendom in handen te stellen.” —*Schatkamer der Getuigenissen*, deel 1, blz. 577, 578

“Zij die denken hun geweten te sussen door hun bezit aan hun kinderen na te laten, of door het achter te houden voor Gods werk en het in de handen van ongelovige,

roekeloze kinderen geven, zodat zij het weer kunnen verkwisten, oppotten en kunnen aanbidden, zullen rekenschap moeten afleggen aan God; zij zijn ontrouwe rentmeesters van het geld van hun Heer.” —*Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 118.

Citaten van Ellen G. White, zoals deze, kunnen pijnlijk en onplezierig zijn, omdat deze ons ogenschijnlijk de opdracht geven om de gemeente voorrang te geven boven ons gezin. Het is echter belangrijk om enkele aspecten van het erfrecht te analyseren waar Ellen G. White in haar geschriften naar verwijst.

Elementen van het erfrecht

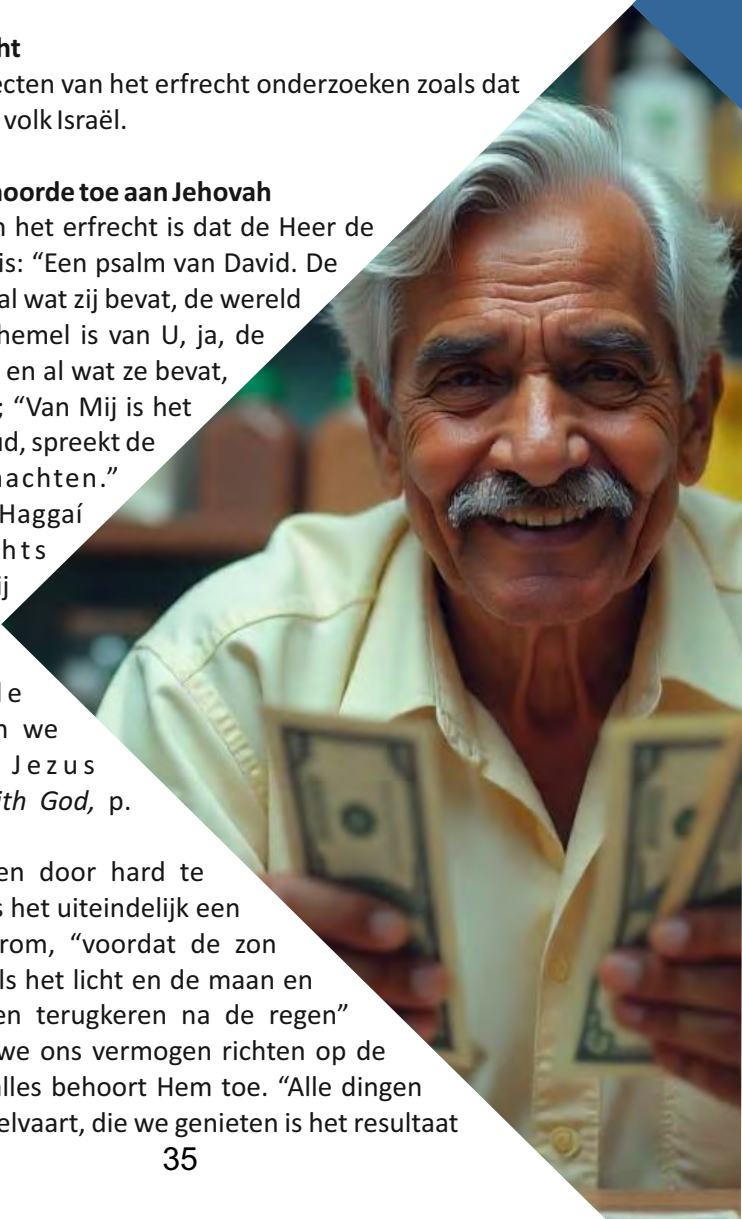
Laten we kort enkele aspecten van het erfrecht onderzoeken zoals dat van toepassing was op het volk Israël.

a. Het erfdeel behoorde toe aan Jehovah

Het primaire element van het erfrecht is dat de Heer de oorspronkelijke eigenaar is: “Een psalm van David. De aarde is van de HEERE en al wat zij bevat, de wereld en wie er wonen.”; “De hemel is van U, ja, de aarde is van U; de wereld en al wat ze bevat, die hebt U gegrondvest.”; “Van Mij is het zilver en van Mij is het goud, spreekt de HEERE van de legermachten.”

(Psalmen 24:1; 89:12; Haggai 2:9). “Wij zijn slechts rentmeesters van God; wij zijn geen eigenaar van het geld dat in onze handen komt. In de besteding ervan moeten we samenwerken met Jezus Christus.” —*This Day With God*, p. 349.

Zelfs als we iets bereiken door hard te werken of te worstelen, is het uiteindelijk een geschenk van God. Daarom, “voordat de zon verduisterd wordt, evenals het licht en de maan en de sterren, en de wolken terugkeren na de regen” (Prediker 12:2), moeten we ons vermogen richten op de zaak van de Heer, want alles behoort Hem toe. “Alle dingen behoren God toe. Al de welvaart, die we genieten is het resultaat

van de Goddelijke goedgunstigheid. God is de grote, milddadige gever.”
—*Schatkamer der Getuigenissen*, deel 1, blz. 575.

b. De erfenis was voorwaardelijk

In Bijbelse tijden was het de gewoonte dat de belangrijkste erfgenaam, de eerstgeborene, het hoofd van de familie werd. Hij erfde twee keer zoveel als zijn broers en ontving een speciale zegen. Het Oude Testament toont ons twee eerstgeborenen - Esau en Ruben - die hun recht op erfenis verloren door hun ontrouw (Genesis 25:27-34; 49:4). Daarnaast kon een erfenis worden verspild, zo was dat het geval bij de verloren zoon.

De voorwaarden voor het ontvangen van de erfenis draaiden voornamelijk rond trouw zijn. Het Spaanse Burgerlijk Wetboek somt specifieke redenen op (zoals verlating, mishandeling en verwonding) om iemand te onterven. Helaas beweren sommige mensen het volgende: “Zal hij de middelen, die God hem geleend heeft om in Zijn werk te gebruiken, plaatsen in de handen van boze mensen, enkel en alleen omdat ze familie van hem zijn? [...] Zij hebben geen liefde voor God of voor de waarheid, en daarom komen deze middelen, die alleen de Here toebehoren, in de gelederen van Satan terecht, om door hem beheerd te worden.” —*Schatkamer der Getuigenissen*, deel 1, blz. 577, 578.

c. Erfenis mag de stam niet verlaten

In Numeri 36:9 staat: “Zodoende zal het erfelijk bezit niet van de ene stam op de andere stam overgaan, want van de stammen van de Israëlieten moet ieder aan zijn erfelijk bezit vasthouden.” Het doel van dit voorschrift was om het erfdeel van de stammen te beschermen en ervoor te zorgen dat het ten goede kwam aan de oorspronkelijke ontvangers.

Wanneer Ellen G. White stelt dat “door hun bezit aan hun kinderen na te laten, of door het achter te houden voor Gods werk en het in de handen van ongelovige, roekeloze kinderen geven, zodat zij het weer kunnen verkwisten, oppotten en kunnen aanbidden” suggereert ze dat de erfenis aan mensen buiten de geloofsgemeenschap gegeven zal worden en niet bij het volk van God zal blijven.

Je de goederen toe-eigenen die God je heeft toevertrouwd is een zeer ernstige fout. Veel mensen begrijpen de principes van de waarheid, maar toch maken ze het Woord van God niet tot hun gids. Wat aan de stam (Gemeente) van God toebehoort, wordt vaak naar andere stammen doorgesluisd. Als hervormers is het onze plicht om onze bezittingen te beheren volgens wat God heeft ingesteld, in plaats van het systeem te volgen dat door de vijand is bedacht.

d. De kinderen van bijvrouwen ontvingen geen erfenis

Kan ik ervoor kiezen om geen erfenis na te laten aan mijn kinderen, kleinkinderen of familieleden? Voel geen druk om dit te doen; begrijp de redenen die God heeft gegeven voor deze richtlijnen. Weet dat er dagen zullen komen dat, “wanneer de bewakers van het huis zullen beven, de sterke mannen zich zullen krommen” (Prediker 12:3). Voordat het zover is, zijn er goede redenen om dit niet te doen. Voordat het zover is, zijn er duidelijke instructies van God die je moet volgen.

De kinderen van bijvrouwen ontvingen geen erfenis, maar ze werden niet in de steek gelaten; ze ontvingen geschenken. Genesis 25:6 zegt: “maar aan de zonen van de bijvrouwen die Abraham had, gaf Abraham geschenken. Hij stuurde hen weg.” Izak, de wettige zoon, was Abrahams erfgenaam en door hem zouden de beloften komen van het verbond, het land en Christus zelf. Abraham schonk echter geschenken aan de kinderen die hij met zijn bijvrouwen had om ervoor te zorgen dat zij een stabiel leven konden leiden.

De kinderen van christelijke hervormers zijn geen kinderen van bijvrouwen. Helaas, en met veel verdriet, treden velen niet in de voetsporen van hun ouders en maken Christus niet tot hun Verlosser. Dit mag echter geen reden zijn om hen zonder geschenken en cadeaus achter te laten. Zr. Ellen G. White schrijft: “Als ouders, tijdens hun leven, hun kinderen zouden helpen zichzelf te helpen, zou dat beter zijn dan ze bij hun dood een groot bedrag na te laten.” —*Hoe leid ik mijn kind*, blz. 180.

De erfenis behoort toe aan het volk van belofte (de gemeente), maar God stelde voorwaarden aan kinderen om giften te ontvangen: “Terwijl ze een gezond verstand en een goed oordeel hebben, moeten ouders [...] over hun bezittingen beschikken. Als zij kinderen hebben die lijden of in armoede leven en die verstandig met de middelen omgaan, moeten zij in aanmerking komen. Maar als zij ongelovige kinderen hebben die een overvloed hebben van deze wereld, en die de wereld dienen, dan begaan zij een zonde tegen de Meester, die hen tot Zijn rentmeesters heeft gemaakt, door hen middelen in handen te geven alleen maar omdat zij hun kinderen zijn.” —*Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 121

e. Erfenis aan de naaste verwant

Dit principe wordt geschetst in Numeri 27:8-11: “En tegen de Israëlieten moet u zeggen: Wanneer iemand sterft en geen zoon heeft, dan moet u zijn erfelijk bezit op zijn dochter doen overgaan. En als hij geen dochter heeft, moet u zijn erfelijk bezit aan zijn broers geven. En als hij geen broers heeft, moet u zijn erfelijk bezit aan de broers van zijn vader geven. Als ook zijn vader geen broers heeft, moet u zijn erfelijk bezit aan zijn bloedverwant geven die uit zijn geslacht het nauwst aan hem verwant is, zodat die het in bezit neemt. Dit is voor de Israëlieten een rechtsverordening, zoals de HEERE Mozes geboden heeft.”

Er is een onderlinge relatie met de “Goel” van Leviticus 25:25. Een Goel is

Hebreeuws voor lossen. De term verwijst naar een familielid met de verantwoordelijkheid om eigendom of personen binnen de familie te verlossen (terug te kopen) wanneer deze door armoede of andere omstandigheden verloren waren gegaan. De "Goel" was verantwoordelijk voor het verlossen van goederen en zelfs een persoon. Het boek Ruth vertelt het verhaal van een "Goel". Jehovah is de grote nabije bloedverwant van Zijn volk; Hij is degene die hen heeft vrijgekocht en voor volledige verlossing heeft gezorgd, omdat de betaalde prijs veelomvattend was. Ouderen zonder kinderen of verwanten moeten hun bezittingen laten overgaan naar de naaste verwant, de "Goel", degene die je leven heeft verlost. Zij moeten begrijpen dat "Gods eisen op de eerste plaats komen. [...] Alvorens een deel van onze verdiensten voor levensbehoeften wordt verbruikt, moeten we dat gedeelte, waar Hij recht op heeft, apart leggen en Hem overdragen." —*Schatkamer der Getuigenissen*, deel 1, blz. 575.

Over het naaste familielid werd gezegd: "want wie de wil van God doet, die is Mijn broeder en Mijn zuster en Mijn moeder." (Markus 3:35).

Het is een heilig onderwerp

Dit onderwerp kan een defensieve reactie oproepen en sommigen boos maken, omdat men vaak gelooft dat de gemeente hun eigendom wil opeisen. Het is echter belangrijk om het te presenteren als een kwestie van "er staat geschreven" of "zo zegt de Heer". De geschriften van Ellen G. White geven de essentie weer van de principes rond het erfrecht.

Sommige mensen vermijden het om dit onderwerp aan te snijden, terwijl anderen verwijzen naar hen die "de amandelboom zullen doen bloeien" uit Prediker 12:5, waarbij ze eufemismen gebruiken om geen aanstoot te geven. E.G. White stelde: "Velen openbaren op dit punt een onnodige kiesheid. Ze hebben het gevoel dat ze op verboden terrein komen wanneer ze het onderwerp over bezit bij bejaarden of invaliden ter tafel brengen om te vernemen welke schikking zij dienaangaande wensen te treffen. Maar deze plicht is even heilig als de plicht, het woord te prediken om zielen te redden." —*Schatkamer der Getuigenissen*, deel 1, blz.

578

Er zou geen twijfel moeten zijn om dit punt te bespreken, want de vijand heeft er geen moeite mee om de kinderen van God te misleiden door:

1. Te beweren dat alles wat ze hebben aan Hem toebehoort, alsof ze hun bezittingen alleen door hun eigen inspanningen hebben verkregen.
2. Hun bezittingen in de handen van hun kinderen te leggen: "Veel mensen leven hun kinderen het geld in handen om van hun

verantwoordelijkheid als rentmeester af te zijn. De satan geeft hen in zo te handelen” —*Het Bijbels gezin*, blz. 328.

3. Gods aanspraken op alles wat ze bezitten te negeren en acties ondernemen die rampzalige gevolgen kunnen hebben voor henzelf en hun geliefde kinderen. “Geld dat aan kinderen wordt nagelaten, wordt vaak een wortel van bitterheid. [...] En in plaats van dat het nagelaten middel dankbaarheid en eerbied voor zijn nagedachtenis opwekt, creëert het ontevredenheid, gemopper, afgunst en gebrek aan respect. Broeders en zusters die vrede met elkaar hadden, worden soms tot onenigheid gebracht en familieruzies zijn vaak het gevolg van geërfde middelen.” —*Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 121.

Een korte aanbeveling

Psalm 71 wordt vaak het gebed van de oude man genoemd, waarin David de Heer smeekt om hem niet in de steek te laten. David merkte op dat veel ouderen om hem heen in de steek werden gelaten en aan spot en schande werden blootgesteld. Denk eens na over Psalm 71:9, 17 en 18. Deze roep weerspiegelt dezelfde zorgen die veel oudsten in de gemeente vandaag de dag hebben. Het is de plicht van de gemeente om te zorgen voor hen die hun leven jarenlang aan de gemeente hebben gewijd en hen een waardige en eervolle oude dag te bezorgen. Hoewel ze versleten en onbekwaam zijn, moeten ze met tedere liefde en respect worden behandeld.

Handel als trouwe rentmeesters

De tijd zal onvermijdelijk komen dat “het zilveren koord verwijderd wordt [...] en dan zal het stof tot de aarde wederkeren...” (Prediker 12:6, 7). Het is van cruciaal belang om christenen te adviseren dat zij “de beschikking over hun middelen niet verwaarlozen, [...] dat zij hun zaken zodanig regelen dat, als zij op enig moment geroepen worden om ze te verlaten en als zij geen stem hebben in de regeling ervan, het geregeld zou worden zoals zij zouden willen als zij nog leefden. [...] Een verwaarlozing van hun kant om gehoor te geven aan de roep van de zaak van God in het voortzetten van Zijn werk toont hen als ontrouwe en luie dienaren.” —*Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 117.

Negeer dit belangrijke punt niet. Zoek geen uitvluchten om de hebzucht in je hart te rechtvaardigen door te beweren dat er afspraken zijn gemaakt om je middelen voor liefdadigheidsdoeleinden te gebruiken. Slechts een klein deel teruggeven van wat God je heeft toevertrouwd is een vorm van diefstal. Je onthoudt God wat je Hem schuldig bent, niet alleen in het leven, maar ook in de dood. Laten we ernaar streven om schatten in de hemel te verzamelen, want “waar onze schat is, daar zal ook ons hart zijn”. Amen.

Lezing 7
24 mei

Lecha Tekle Yadeta
Ethiopië

De gemeente en haar verantwoordelijkheid

Beste broeders en zusters over de hele wereld, ik wil u van harte groeten met Jesaja 46:3, 4: “Luister naar Mij, huis van Jakob, en heel het overblijfsel van het huis van Israël, u, die door Mij gedragen bent vanaf de moederschoot, gedragen vanaf de baarmoeder. Tot uw ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja, tot uw grijsheid toe zal Ik u dragen; Ik heb het gedaan en Ik zal u opnemen, Ik zal dragen en redden.” In deze lezing bestuderen we de verantwoordelijkheden van de gemeente ten opzichte van ouderen in het gezin, in de gemeente en in de samenleving.

Gods oorspronkelijke plan - belofte van eeuwig leven

Toen God de mens naar Zijn beeld en gelijkenis schiep, wilde Hij dat de mens een eeuwig bestaan zou hebben op voorwaarde van gehoorzaamheid. “Onsterfelijkheid was hun beloofd op voorwaarde van gehoorzaamheid; door ongehoorzaamheid zouden zij het

recht op eeuwige leven verbeuren. Op die dag zouden ze gedoemd worden te sterven.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 34. Daarom verklaarde de Heer als gevolg van overtreding: “In het zweet van uw gezicht zult u brood eten, totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat u daaruit genomen bent; want stof bent u en u zult tot stof terugkeren.” (Genesis 3:19). Maar we kunnen de wijsheid van God begrijpen door de mens te verbieden deel te nemen aan de boom des levens en door ons leven op aarde te verkorten.

Een samenleving bestaat uit mensen van verschillende leeftijdsgroepen. Kinderen en jongeren hebben de kans om belangrijke lessen te leren van de ouderen in de samenleving. Ouderen hebben hun eigen waardevolle wijsheid en levenservaring. “Want doe toch navraag bij de vorige generatie,

bereid je voor op een onderzoek naar hun vaders.” (Job 8:8). Laten we ons even de ervaring voorstellen van een wereld zonder ouderen. Je kunt aan je groep/gemeente vertellen wat het nadeel is van zo'n samenleving. Hetzelfde geldt voor een gemeente zonder ouderen.

Maar naarmate mensen ouder worden, ondervindt hun lichaam een aantal beperkingen. Niet iedereen heeft het voorrecht om zijn/haar aardse leven af te sluiten zoals Mozes. “Mozes nu was honderdtwintig jaar oud toen hij stierf; zijn oog was niet dof geworden en zijn kracht was niet vervlogen.” (Deuteronomium 34:7). De spieren verliezen kracht, de botten worden zwak. Bijvoorbeeld: “Het gebeurde, toen Izak oud geworden was en zijn ogen dof geworden waren zodat hij niet meer kon zien,” (Genesis 27:1). Salomo schildert in zijn wijsheid de ouderen in een spreekwoordelijke taal die uitbeeldt hoe op oudere leeftijd de lichaamsorganen vitaliteit verliezen en zwakte ervaren: “Op die dag, wanneer de bewakers van het huis zullen beven, de sterke mannen zich zullen krommen, de maalsters (tanden) ophouden, omdat ze met weinigen zijn, en zij die door de vensters (ogen) kijken, verduisterd worden; wanneer de beide deuren naar de straat gesloten worden, het geluid van de molen verzwakt (oren), men opstaat bij het geluid van de vogels (gebrek aan slaap), en alle zangeressen neergebogen zullen worden, men ook gaat vrezen voor de hoogte, en er verschrikkingen zijn op de weg, de amandelboom gaat bloeien, de sprinkhaan zichzelf tot last wordt, en de kapperbes niet meer helpt – de mens gaat immers naar zijn eeuwig huis: rouwklagers doen de ronde in de straat.” (Prediker 12: 3-5). Dit is een situatie waarin hun kinderen en het lichaam van Christus de liefdevolle zorg voor ouderen op zich kunnen nemen. Opgemerkt moet worden dat dit een belangrijke missie is.

Gods primaire voorziening om voor ouderen te zorgen

In onze gevallen staat heeft de Heer een voorziening getroffen waardoor de menselijke familie voor elkaar moet zorgen, vooral in beide uitersten van het leven. Natuurlijk zorgen ouders voor hun kinderen. Het omgekeerde gebeurt wanneer ouders ouder worden en hulp nodig hebben. Wanneer dit gebeurt, is de cirkel van zorg rond. Maar in sommige

gevallen worden senioren vreemd genoeg verwaarloosd door hun kinderen en door de gemeente. Het gevolg is dat senioren moeilijke tijden doormaken voor het einde van hun tijdelijke leven.

Het vijfde gebod begrijpen

“Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de Heere, uw God, u geeft.” (Éxodus 20:12). We danken God voor dit vijfde gebod (maar het eerste gebod) op de tweede Stenen Tafel. Een van de beste manieren waarop we onze ouders of ouderen kunnen eren, is door voor hen te zorgen wanneer het moeilijker voor hen wordt om voor zichzelf te zorgen. “Het vijfde gebod eist dat kinderen niet slechts respect, onderdanigheid en gehoorzaamheid tonen jegens hun ouders, maar ook dat ze hun liefde en tederheid te bewijzen, hun lasten te verlichten, zorg dragen voor hun goede naam en hen helpen en troosten als ze oud zijn. Tevens wordt gewezen op eerbied voor evangeliedienaars en heersers en anderen aan wie God gezag heeft verleend.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 272, 273).

Het gezin fungeert als de belangrijkste bron van communicatie voor ouderen en om in hun behoeften te voorzien. Het verzorgen van ouderen is een uiting van zorg, trouw en draagt bij aan hun psychologisch evenwicht. Laten we eens kijken naar enkele voorbeelden in het Oude en Nieuwe Testament: “Toen gaf Abraham de geest en stierf in goede ouderdom, oud en van het leven verzadigd, en hij werd met zijn voorgeslacht verenigd. Izak en Ismaël, zijn zonen, begroeven hem in de grot van Machpela, die tegenover Mamre ligt, op de akker van Efron, de zoon van Zohar, de Hethiet.” (Genesis 25:8, 9). “Toen gaf Izak de geest en stierf en werd met zijn voorgeslacht verenigd, oud en van dagen verzadigd. En zijn zonen Ezau en Jakob begroeven hem.” (Genesis 35:29).

De Here Jezus en Zijn moeder Maria

“Terwijl de ogen van Jezus over de menigte rondom Hem gleden, hield één gestalte Zijn aandacht gevangen. Aan de voet van het kruis stond Zijn moeder, gesteund door de discipel Johannes. Zij kon het niet verdragen weg te blijven uit de nabijheid van haar Zoon; en Johannes, die wist dat het einde nabij was, had haar wederom naar het kruis geleid. In Zijn stervensure dacht Christus aan Zijn moeder. Ziende naar haar door smart vertrokken gelaat en dan naar Johannes, zei Hij tot haar: “Vrouw, zie, uw zoon!”, daarna tot Johannes: “Zie, uw moeder”. Johannes begreep de woorden van Christus, en aanvaardde hetgeen hem werd toevertrouwd. Hij nam Maria terstond met zich mee naar huis, en zorgde vanaf die ure op tedere wijze voor haar. O, barmhartige, liefhebbende Heiland; te midden van al Zijn lichamelijke pijn en geestelijke kwelling dacht Hij vol zorg aan Zijn moeder. Hij had geen geld om in haar onderhoud te voorzien; maar Johannes had Hem in het hart

gesloten, en nu gaf Hij Zijn moeder aan Johannes als een kostbare nalatenschap. Op deze wijze gaf Hij haar wat zij het meest van node had — de tedere sympathie van iemand die haar liefhad, omdat zij Jezus beminde. En door haar aan te nemen als een heilig legaat dat hem werd toevertrouwd, ontving Johannes een rijke zegen. Zij was een blijvende herinnering aan zijn geliefde meester.

Het volmaakte voorbeeld van de liefde van Christus voor Zijn moeder schijnt met onverminderde glans door de duisternis der eeuwen heen. Bijna dertig jaar lang had Jezus door Zijn dagelijkse arbeid geholpen de lasten van het gezin te dragen. En zelfs nu, in Zijn laatste doodstrijd, denkt Hij eraan, te zorgen voor Zijn bedroefde, eenzame moeder. Dezelfde geest zal gezien worden in iedere discipel van onze Here. Zij die Christus volgen, zullen gevoelen dat het een deel van hun godsdienst is om hun ouders te eerbiedigen en voor hen te zorgen. Vanuit het hart waarin Zijn liefde wordt gekoesterd, zullen vader en moeder steeds zorg en teder medeleven ontvangen..” —*Jezus, de wens der eeuwen*, blz. 628, 629.

De gemeente en de zorg voor ouderen

“Waar men in staat is dit te doen, zou het een voorrecht zijn om eigen familierelaties die diensten te verlenen. Wanneer dit niet mogelijk is, hoort dit werk aan de gemeente, en het zou aanvaard moeten worden als een voorrecht en als een plicht.

Allen die de geest van Christus bezitten, zullen een tedere bekommering voelen voor de zwakken en de bejaarden.” — *De weg tot gezondheid*, blz. 112. Natuurlijk is het een zegen om ouderen in de gemeente te hebben, maar hoe ouder ze worden, hoe moeilijker het voor velen van hen is om gemeentediensten bij te wonen. Dit kan hun spiritualiteit beïnvloeden. Sommigen hebben problemen met hun gezondheid en financiën.

Sommigen ervaren een nieuwe geboorte op hun oude dag. Dit laat zien dat hoewel het lichaam zwak is, de geest vernieuwd kan worden. Hun relatie met God kan groeien. De dienst van de gemeente

is breed. Apostel Jakobus zegt: “De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is dit: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.” (Jakobus 1:27).

Zorg voor de oudere werknemers

“U moet opstaan voor iemand met grijze haren en eer bewijzen aan een oudere. Uw God moet u vrezen. Ik ben de Heere.” (Leviticus 19:32). “De geschiedenis van Johannes biedt een treffende illustratie van de manier waarop God oude werkers kan gebruiken. Toen Johannes verbannen werd naar het eiland Patmos, dachten er velen dat het met zijn dienstwerk gedaan was een oud en geknakt riet, dat ieder moment kon vallen. Maar de Heer dacht het goed om hem nog te gebruiken. Hoewel hij verbannen was van de plaatsen waar hij vroeger werkte, hield hij niet op te getuigen van de waarheid. Zelfs op Patmos maakte hij vrienden en bekeerlingen.” –*Christus weerspiegelen*, blz. 279.

“Er moet eerbied getoond worden voor Gods vertegenwoordigers - voor predikanten, leraren en ouders die geroepen zijn om in Zijn plaats te spreken en te handelen. In het respect dat aan hen getoond wordt, wordt Hij geëerd.” –*My life today*, blz. 285. Om onze geliefde ouderen enige hulp te bieden, is het heel belangrijk om met hen te praten om hun behoeften beter te begrijpen en dienovereenkomstig te reageren.

De gemeente kan zorg bieden aan ouderen door:

- **Huisbezoeken.** Net als alle christenen hebben ouderen het gezelschap en de bemoediging van andere gelovigen nodig om hun geloof te versterken. Het is belangrijk om leden aan te wijzen om ouderen te bezoeken die niet in staat zijn om gemeentediensten bij te wonen. Dit is om voor hen te zingen, te bidden en het woord van God te lezen. Het is ook belangrijk om hen bij de dienst te betrekken. Ze kunnen gebeden aanbieden, hun levenservaring delen, enz.
- **Het avondmaal thuis aanbieden.**
- **Financiële hulp bieden** als dat nodig is om rekeningen van gas, water en licht te betalen
- **Gezondheidszorg aanbieden**, vooral in het geval van chronische ziekten.
- **Verstrekken van maaltijden of koken, hulp bij het repareren van huizen, kleding, vervoer, bezoekwerk, boodschappen doen, de tuin schoonmaken, wassen**,... Je kunt nog meer mogelijke manieren aan de lijst toevoegen.

Conclusie

“En ik hoorde een stem uit de hemel tegen mij zeggen: Schrijf: Zalig zijn de doden die in de Heere sterven, van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten van hun inspanningen, en hun werken volgen met hen.” (Openbaring 14:13).

Lezing 8
31 mei

Adalicio Fontes de Souza
Brazilië/Portugal

Kroon van eer

“Grijsheid is een sierlijke kroon, ze wordt gevonden op de weg van de gerechtigheid.” (Spreuken 16:31). De wijze man biedt drie inzichtelijke overdenkingen over ouder worden, wijsheid en gerechtigheid in de Bijbelse context.

Kroon van eer

In de Bijbelse context symboliseert “kroon” vaak glorie, beloning of onderscheiding. De erekroon is een krachtige metafoer die grijs haar verheft en het associeert met iets dat respect verdient. In Israël werd een lang leven beschouwd als een zegen van God, zoals blijkt uit 'Éxodus 20:12 en Psalm 91:16.

Grijs haar

Deze term verwijst naar wit haar, een teken van ouder worden. Grijs haar symboliseert goddelijke ervaring en staat voor opgebouwde wijsheid en iemands nabijheid tot God door een leven van gehoorzaamheid. Ouderdom werd in de oude Hebreeuwse cultuur vaak geassocieerd met wijsheid, ervaring en zegeningen. In tegenstelling tot sommige hedendaagse samenlevingen die de voorkeur geven aan de jeugd, beschouwde het volk Israël oudere mensen als waardevolle bronnen van kennis en leiding.

Pad van rechtschapenheid

Deze uitdrukking staat voor een leven van rechtschapenheid, gehoorzaamheid en afstemming op Gods principes. Oud worden alleen is niet genoeg; de ware glorie van ouderdom ligt in een leven van trouw aan God. Deze tekst benadrukt het belang van verstandig en rechtvaardig leven om je voor te bereiden op een eervolle oude dag. Respect voor oudere mensen is vaak gebaseerd op hoe zij geleefd hebben; zij die de “weg van rechtvaardigheid” volgen worden voorbeelden die navolging verdienen. Voor degenen die de leeftijd nog niet hebben bereikt, dient deze boodschap als een herinnering om te leven volgens het “pad van rechtvaardigheid” om een respectabele oude dag te bereiken. Het moedigt de samenleving aan om oudere mensen te eren, vooral degenen die een voorbeeldig leven hebben geleid.

In de Bijbel staan soortgelijke passages die het belang benadrukken van het waarderen van onze meer ervaren broeders en zusters: (Psalm 92:13): “De rechtvaardige zal groeien als een palmboom, hij zal opgroeien als een ceder op de Libanon.” (2 Timothéüs 4:7, 8). Paulus kijkt terug op zijn leven als een “goede wedloop” en verwacht de “kroon der gerechtigheid” te ontvangen. (Éxodus 20:12) “Eer uw vader en uw moeder”. (1 Timothéüs 5:1, 2): Paulus draagt de gemeente op om oudere mensen met respect te behandelen, net zoals je ouders zou behandelen. (Leviticus 19:32) “U moet opstaan voor iemand met grijze haren en eer bewijzen aan een oudere. Uw God moet u vrezen. Ik ben de Heere.” De uitdrukking “Ik ben de Heere” benadrukt autoriteit. God baseert dit gebod op Zijn identiteit, wat benadrukt dat het respecteren van ouderen voortkomt uit Gods heilige karakter en niet slechts uit culturele normen. Bovendien is dit gebod gekoppeld aan de vreze Gods, “en gij zult uw God vrezen.” Dit geeft aan dat het eren van ouderen niet alleen een sociale zorg is, maar ook een geestelijke. Ongehoorzaam zijn aan dit gebod kan gezien worden als een gebrek aan respect voor God, die heiligheid tot stand brengt door Zijn wetten.

Onderricht respect en hoffelijkheid

"En God heeft in het bijzonder eerbied voor de ouden van dagen bevolen. Hij zegt: 'Grijsheid is een sierlijke kroon, ze wordt gevonden op de weg van de gerechtigheid.' *Spreuken 16:31*. Het verhaalt van gestreden veldslagen en behaalde overwinningen; van gedragen lasten en weerstande verzoeken. Het vertelt over vermoeide voeten die hun rust naderen, over plaatsen die spoedig vrij zullen komen. Help de kinderen hieraan te denken en ze zullen de weg van de ouderen effenen door hun hoffelijkheid en respect en ze zullen gratie en schoonheid in hun jonge leven brengen als ze gehoor geven aan het gebod om 'op te staan voor de grijze haren en het gezicht van de oude man te eren. (Leviticus 19:32).'" - *Education*, blz. 244.

In Zijn oneindige wijsheid heeft God duidelijk gemaakt hoe belangrijk het is om respect en hoffelijkheid in onze relaties te koesteren, vooral tegenover ouderen. Wit haar moet niet gezien worden als een teken van kwetsbaarheid, maar als een teken van eer, dat staat voor levens die uitdagingen hebben getrotseerd, belangrijke verantwoordelijkheden op zich hebben genomen en verleidingen hebben weerstaan. Elke lijn en elk merkteken weerspiegelt de doorleefde ervaringen, de geleerde lessen en de waardevolle bijdragen aan gezinnen, de maatschappij en vaak ook aan de gemeente.

We kunnen dit onderwijs op verschillende manieren toepassen in onze huizen, scholen, gemeenten en gemeenschappen. Ouders kunnen hun kinderen bijvoorbeeld aanmoedigen om ouderen een zitplaats aan te bieden, hen te helpen met eenvoudige taken zoals tassen dragen of geduldig naar hun verhalen te luisteren. Leraren kunnen projecten of seminars promoten waarbij ouderen geïnterviewd worden, zodat jongeren de kans krijgen om te leren over het verleden en de wijsheid die het met zich meebrengt. In de

gemeente kunnen we evenementen organiseren waar jongeren tijd doorbrengen met oudere leden, waardoor de banden tussen de generaties worden versterkt.

Gebruik maken van de ervaring van ouderen

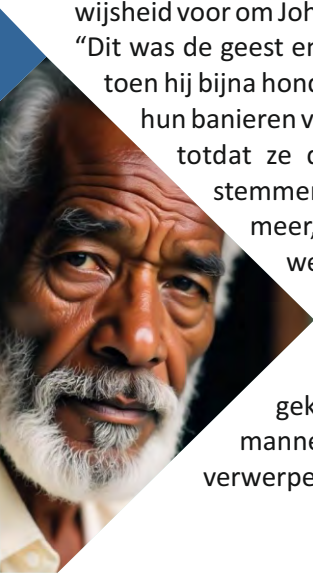
“Men moet het tederste ontzag koesteren voor hen die hun leven verbonden hebben aan Gods werk. Deze werkers op leeftijd hebben temidden van storm en beproeving trouw hun dienst verricht. Ze kunnen zwak zijn, maar ze bezitten nog steeds talenten die hen recht geven op een plaats in de dienst voor Gods zaak. Hoewel versleten en niet in staat om zwaardere lasten te dragen, die jongere mensen kunnen en moeten dragen, kan de raad die zij geven van de hoogste waarde zijn..” –*Christus weerspiegelen*, blz. 279.

“De Heer geeft speciale genade en kennis aan de mannen op leeftijd die ervaring hebben in het werk vanaf de vroegste geschiedenis, en het hebben zien ontwikkelen in zijn verschillende lijnen van vooruitgang. Laat deze mannen gewaardeerd en gerespecteerd worden. Laat niet uit het oog worden verloren dat zij in het verleden alles hebben opgeofferd om het werk vooruit te helpen. Omdat zij oud worden is dat geen reden waarom zij zouden moeten ophouden een invloed uit te oefenen die superieur is aan de invloed van mannen die veel minder studie van het Woord hebben gehad, veel minder ervaring in goddelijke dingen, veel minder kennis van de mededelingen van Christus aan Zijn volk.” - *The R. Years*, p. 34.

Het voorbeeld van Johannes

Het verhaal van Johannes dient als een krachtige illustratie van hoe God oudere werkers kan gebruiken. Toen Johannes verbannen werd naar het eiland Patmos, zagen velen hem als iemand die zijn dienstitijd voorbij was - een oud riet, een zwakkeling, gebroken en op het punt van instorten. Maar de Heer koos er in Zijn wijsheid voor om Johannes op een buitengewone manier te gebruiken.

“Dit was de geest en het leven van de boodschap die Johannes op zijn oude dag, toen hij bijna honderd jaar oud was, aan allen bracht. De vaandel dragers hielden hun banieren vast. Ze laten hun handen niet los van de banier van de waarheid totdat ze de wapenrusting afleggen. Eén voor één verstommen de stemmen van de oude krijgers. Hun plaats is vacant. We zien ze niet meer, maar omdat ze dood zijn, spreken ze nog steeds, want hun werken volgen hen. Laten we heel teder omgaan met de weinige oude pelgrims die overblijven, en hen hoogachten omwille van hun werken. Omdat hun krachten versleten en verzwakt raken, is wat ze zeggen van waarde. Laat hun woorden gekoesterd worden als een kostbaar getuigenis. Laten de jonge mannen en de nieuwe werkers de mannen met oude haren niet verwerpen of in enig opzicht onverschillig laten, maar laten ze opstaan

en hen gezegend noemen. Ze moeten bedenken dat ze zelf in de arbeid van deze mannen zijn gestapt. We zouden willen dat er veel meer liefde van Christus was in de harten van onze gelovigen voor hen die het eerst waren in de verkondiging van de boodschap. –*Manuscript 33*, 1890.

“Aan ons volk als geheel, en aan onze jongere en minder ervaren werkers, is mij opgedragen om te zeggen: 'Laat het duidelijk zijn dat u onze werkers op leeftijd respecteert en eert, de mannen met grijze haren, die lange en trouwe dienst hebben gezien in de zaak van God, en die erkend en geëerd worden in de hoven van de hemel als werkers samen met God.' -Brief 152, 1903.” –*The R. Years*, p. 38.

Een onderwerp van vitaal belang

Het is essentieel dat we onze pioniers en voorgangers niet ontmoedigen of hen het gevoel geven dat hun bijdragen onbeduidend zijn. Hun invloed kan nog steeds krachtig zijn in het werk van de Heer. God waakt onophoudelijk over Zijn trouwe en toegewijde vaandeldragers en verzekert hen dat ze onder de bescherming staan van Hem die slaapt noch rust. Ze worden bewaakt door onvermoeibare wachters en de Heer zorgt voor hen. Op 82-jarige leeftijd accepteerde de dienaar van de Heer uitnodigingen om te preken op kampbijeenkomsten, conferentiecomités en gemeentes. Met een opmerkelijke vastberadenheid en toewijding doorkruiste ze het hele Noord-Amerikaanse continent om deel te nemen aan de zitting van de Generale Conferentie in 1909.

“Predikers die trouw hun werk hebben gedaan, mogen niet vergeten of verwaarloosd worden als hun gezondheid te wensen overlaat. Onze conferenties mogen de noden van hen die de lasten van het werk hebben gedragen, niet negeren.” –*Selected Messages*, boek 1, p.33.

Mannen en vrouwen die hun leven hebben gewijd aan deze nobele zaak worden soms behandeld alsof ze hun waarde hebben verloren of over hun houdbaarheidsdatum heen zijn. Als organisatie hebben we de morele en spirituele plicht om deze werkers, die vaak hun leven en het welzijn van hun gezin hebben opgeofferd voor deze missie, te erkennen en te waarderen. Het is diep triest om te beseffen dat veel van onze oudere predikers verwaarloosd en achtergelaten worden, ondanks hun onschatbare bijdragen door de jaren heen.

Toon vriendelijkheid, zelfs aan onrechtvaardige ouders

“Als kinderen vinden, dat ze in hun jeugd te streng behandeld zijn, helpt het hun, te groeien in gunst en in kennis van Christus, helpt het hen om Zijn beeld te weerspiegelen - als ze wraak en vergelding tegen hun ouders koesteren, zeker als zij al oud en zwak zijn? Pleit niet juist hun hulpeloosheid voor liefde van hun kinderen? Roept een behoeftige bejaarde vader of moeder niet om een edelmoedig hart?

Kunnen kinderen dan, door de genade van Christus, hun ouders niet vriendelijk, attent en eerbiedig behandelen? O, maak je hart toch niet hard en koud als staal tegenover je vader en moeder! Hoe kan een dochter, die de naam van Christus belijdt, haar moeder blijven haten, als die moeder oud en ziek is? Wees vriendelijk en liefdevol tegenover je ouders. Dat zijn de zoete vruchten van het leven als christen.”

“Kinderen: vul de laatste dagen van jullie ouders leven - als ze zwak zijn en niet meer in staat om voor zichzelf te zorgen - met tevredenheid, vrede en liefde. Om Christus' wil, laat hen tot hun dood van jullie alleen maar vriendelijkheid, liefde, barmhartigheid en vergeving ontvangen. Jullie willen, dat de Heer jullie liefheeft, medelijden met jullie heeft en jullie vergeeft en bijstaat, als jullie ziek zijn. Willen jullie dan niet anderen behandelen, zoals je zelf behandeld zou willen worden?”
—*Het Bijbels gezin*, blz. 297, 298.

Het is een voorrecht om voor bejaarde ouders te zorgen

“De beste manier om kinderen op te voeden om hun vader en moeder te respecteren, is hen de gelegenheid te geven om te zien hoe de vader vriendelijk is voor de moeder en hoe de moeder respect en eerbied toont aan de vader. Door liefde in hun ouders te zien, worden kinderen ertoe gebracht het vijfde gebod te gehoorzamen.” —*The Retirement Years*, p. 53.

“Ouders hebben recht op een mate van liefde en eerbied waarop geen ander recht heeft. God zelf, die op hen de verantwoordelijkheid heeft gelegd voor zielen die aan hen zijn toevertrouwd, heeft bepaald dat in de vroege levensjaren ouders de plaats van God bij hun kinderen zullen innemen.

Wie het rechtmatig gezag van zijn ouders verwerpt, verwerpt hiermee het gezag van God. Het vijfde gebod eist dat kinderen niet slechts respect, onderdanigheid en gehoorzaamheid tonen jegens hun ouders, maar ook dat ze hun liefde en tederheid bewijzen, hun lasten verlichten, zorg dragen voor hun goede naam, en hen helpen en troosten als ze oud zijn.” —*Patriarchen en Profeten*, blz. 272.

Dit citaat benadrukt het belang van respect en emotionele zorg voor ouders op hoge leeftijd, naast materiële voorzieningen. Het benadrukt ook dat het eren van ouders vreugde brengt, niet alleen bij hen maar ook bij de kinderen. Dit gebaar wordt zowel in de maatschappij als in “de boeken van de Hemel” gewaardeerd. Het is een duidelijke en krachtige weerspiegeling van familiewaarden en kinderlijke verantwoordelijkheid.

Wat kan je hart meer verdriet doen dan de verwaarlozing van je kinderen? Welke zonde kan groter zijn in een kind dan ongenoegen te

veroorzaken bij een oude en hulpeloze vader en moeder? Zij die hun bejaarde ouders ongenoegen bezorgen staan in de boeken van de hemel als overtreders van het gebod, net als zij die de God van de hemel niet eerbiedigen. En als ze zich niet bekeren van hun slechte wegen en ze niet verlaten, zullen ze niet waardig bevonden worden voor een plaats in de erfenis van de heiligen. Het vijfde gebod gaat verder dan respect voor onze ouders. Er staat ook: “Er moet eerbied getoond worden voor Gods vertegenwoordigers - voorgangers, leraren en ouders die geroepen zijn om in Zijn plaats te spreken en te handelen. In het respect dat aan hen getoond wordt, wordt Hij geëerd.” –*Counsels for the Church*, p. 252.

Het eren van het “gezicht van de ouderen” houdt meer in dan oppervlakkige gebaren: het betekent het waarderen van de reis, geschiedenis en leringen die ouderen kunnen delen. Deze eer blijft niet beperkt tot woorden, maar is een uitnodiging tot een oprechte houding die de rol van ouderen in het gezin, de samenleving en de geloofsgemeenschap erkent.

“De ware dienaar van Christus moet zich voortdurend verbeteren. De middagzon van zijn leven mag zachter en vruchtbaarder zijn dan de ochtendzon. Hij kan in grootte en helderheid blijven toenemen totdat hij achter de westelijke heuvels zakt. Mijn broeders in de bediening, het is beter, veel beter, om te sterven door hard werken op een thuis- of buitenlands zendingsveld, dan om uit te roesten door passiviteit. Wees niet ontmoedigd door moeilijkheden; wees niet tevreden om je neer te leggen zonder te studeren en zonder verbeteringen aan te brengen. Zoek ijverig in het Woord van God naar onderwerpen die de onwetenden onderwijzen en de kudde van God voeden. Word zo vol van de materie dat je in staat zult zijn om uit de schatkamer van Zijn Woord nieuwe en oude dingen voort te brengen.” –*Selected Messages*, boek 2, p. 221.

Mogen we nadenken over deze woorden en ze in ons dagelijks leven in praktijk brengen, waarbij we degenen die voor ons kwamen eren en de banden van wederzijdse liefde en respect die God ons in Zijn Woord leert, versterken. Moge God onze houding zegenen en ons leiden naar een voorspoedig leven, geleefd in totale gehoorzaamheid aan onze oudsten en Hem, onze hemelse Vader. Amen.

**Internationaal Zendingsgenootschap
der Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging.**

Familie Afdelinga

www.zdareformatie.org

**Youtube
ZDA Reformatie**

**Facebook
ZDA Reformatie**